

FODBOLDENS RETSFORHOLD

- status, rettigheder og vilkår

Afhandlingen er udarbejdet af
Ademir Sabanovic,
Studienummer: 20136919

Vejleder
Jesper Møller

Afleveringsdato
20. maj 2019

Abstract

Sport has always had a huge impact in the world, and especially football has become a huge phenomenon throughout many years and the impact football has achieved is constantly evolving. While the evolving continues it is quite normal that the organizations such as international and national football consist of, follow this development by setting different rules that apply to the different parties involved, for example the professional players and the associated clubs.

The purpose of this thesis is to clarify the status, rights and conditions the professional players and the clubs have according to the rules set by the following football organizations, the international organization FIFA, the European organization UEFA and finally the national federation in Denmark DBU. Even though there are a vast amount of organizations all over the world, and since the extent of this thesis doesn't allow a thorough presentation of them all, those three mentioned above were chosen. They were chosen because, this thesis wants to clarify the status, rights and conditions for the players and clubs, in the confederation where football is the main topic based on where the best players and biggest clubs are based, it is in Europe.

First of all there will be a presentation of the football organizations mentioned above, and their overall set of rules will be described, so that the reader gets a full understanding of the organizations based on the umbrella structure. Secondly, analyses of the main rules govern by FIFA, the Financial Fair play concept UEFA has developed and last the player contract between clubs and players in Denmark. These rules may determine what status a player has, for example when is one player considered to be professional and what rights a player and a club has while being subject to international and national regulations. Further the most commonly used rules in disputes will be analyzed through case law.

Finally, based on the analysis, it can be concluded which rules has the most impact on the professional players and club. Further it can be concluded specifically which rules may affect the players and the clubs status, rights and conditions in international and national football context.

Indholdsfortegnelse

1. INDLEDNING	4
1.2 EMNEVALG	5
1.3 PROBLEMFOMULERING	6
1.4 AFGRÆNSNING	6
1.5 SPECIALETS OPBYGNING	7
1.6 METODE	8
2. FODBOLDENS RETSFORHOLD – EN TEORETISK GENNEMGANG	8
2.1 CAS.....	9
2.2 FIFA	10
2.2.1 <i>FIFA's Regulations on the Status and Transfers of Players</i>	13
2.3 UEFA	14
2.4 DBU	17
2.4.1 <i>Standardspillerkontrakten</i>	19
2.5 SAMMENFATNING AF STRUKTUREN.....	19
3. FODBOLDENS RETSFORHOLD – REGELSÆT	20
3.1 FIFA	20
3.1.1 <i>Spillerens status og overordnede spillerforhold</i>	20
3.1.2 <i>Registreringskriterier for spillere</i>	22
3.1.3 <i>Kontrakts stabilitet (Contractual Stability)</i>	27
3.1.4 <i>Træningskompensation</i>	43
3.1.5 <i>Solidaritetsbidrag</i>	47
3.1.6 <i>Beskyttelse af spillere under 18 år</i>	49
3.1.7 <i>Transfer Matching System</i>	50
3.2 UEFA	51
3.2.1 <i>UEFA Club Licensing and Financial Fair Play</i>	51
3.2.2 <i>UEFA VS. Paris Saint-Germain</i>	54
3.3 DBU	56
3.3.1 <i>Nicki Bille vs. Lyngby Boldklub</i>	56
4. KONKLUSION	57
5.LITTERATURLISTE	59

1. Indledning

Sport er et banebrydende fænomen, og det må konstateres, at der næppe er mange andre fænomener i det moderne samfund, der har så stor fascinationskraft som sport, da det samler mennesker hele kloden rundt på kryds og tværs af religioner, racer og køn . Heraf anslås det, at der var omkring 1,12 mio¹. TV-seere i 2018, som fulgte finalen ved FIFA's verdensmesterskab i Fodbold for mænd, som blev spillet mellem Frankrig og Kroatien, hvor førstnævnte var værter ved dette VM. Dette er en utvivlsom indikation på, at sport og særdeles fodbold har en stor betydning i det globale samfund. Inden for fodboldens verden er der forskellige faktorer der skal ligges til grund, for at kunne forstå klubbernes samt spillerenes status, rettigheder og vilkår på et internationalt samt nationalt niveau. Der skal her adskilles de forskelle spillere og klubber fra hinanden, her iblandt, er det vigtigt at skelne mellem de professionelle og amatør. Fordi hver især, har egen status og forskellige rettigheder og vilkår indenfor fodboldens retsforhold. En tredje part, som er alt afgørelse for klubber og spillere er de internationale samt nationale fodbold organisationer. Der hver især fastlægger regler og vilkår, som gøres gældende for at klubberne og landshold kan deltage på et globalt niveau. I de følgende afsnit, vil der redegøres for de tre internationale og nationale forbund, som dette speciale lægger vægt på. Der er her tale om FIFA, UEFA og DBU.

Fodboldens betydning i det globale samfund er ikke mulig at beskrive, i hvert fald ikke hvis man deler synspunkter med Bill Shankly (1913-1981), der i sin tid udtalte sig omkring synet på fodboldens betydning i det globale samfund. Udtalelsen lød som følgende:

*"Mange regner fodbold for at dreje sig om liv eller død. Denne indstilling skuffer mig. Jeg kan forsikre jer om, at den er meget vigtigere end der! Hvis du er nummer 1, er du nummer 1. Er du nummer 2, er du ingenting"*².

Om man som person er enig eller for den sags skyld uenig i dette citat mht. fodbold eller generelt anden sport. Det må dog her konstateres, at sport og herunder særdeles fodbold er i en drastisk udvikling globalt set.

¹ <https://www.fifa.com/worldcup/news/more-than-half-the-world-watched-record-breaking-2018-world-cup>

² Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 24

1.2 Emnevalg

Fodboldens retsforhold dækker et kæmpe område, heriblandt regler vedrørende tvistløsningsystemer og regler fastsat af de internationale samt nationale fodboldorganisationer. En overtrædelse af en organisations regler, som er udført af et nationalt forbund, er typisk nemmere at identificere, end den følgende problematik.

Hertil følger hvorvidt en krænkelse af disse regler i forhold til en spillers og en klubs status, rettigheder og vilkår kan have af konsekvenser og hertil eventuelle sanktionsmuligheder, denne problematik er normalvis svær at identificere og løse. Alle sportsrelaterede tvister har mulighed for at blive behandlet i sportens voldgiftsret CAS.

De forskellige organisationers regelsæt har mange ligheder, da man som et national forbund er har krav på at indfører nogle af disse specifikke regler nationalt. Der er dog en fælles interesse fra alle nationale forbund, at blive medlem af de internationale organisationer, da dette giver mulighed for at klubberne kan repræsentere det nationale forbund globalt via forskellige turneringer under FIFA eller UEFA regi.

Derved kan de vedtaget regler omhandlende Spillernes og klubbernes status, rettigheder og vilkår være særligt vidtgående og komplicerede, derfor vil afhandlingen indeholde et eksempel, som skal hjælpe læseren med at forstå hvorvidt en kontrakt med alle dens under forhold kan anvendes af de omtalte parter.

Eksempel.

20 årige A som er amatør spiller skifter klub fra Danmark til Spanien på en 6-årig kontrakt, hvor han bliver professionel. I kontrakten fremgår der relevante forhold, herunder spillerens status, lønvilkår, betalingsfrister osv.

Efter blot 3 år, indser A at mange klubber er interesseret i ham, hvortil lønnen vil stige ved et efterfølgende salg. Klubben i Spanien, er ikke interesseret i at sælge A, da han er en vigtig

spiller. Kort efter denne dialog, begynder det at gå dårligt i klubben økonomisk, hvorved A ikke får betalt sin løn i 2 uger. Dette ser A, som en mulighed til at bryde kontrakten og skifte klub. Dog har denne nye klub allerede brugt en stor sum, på at hente andre spillere til klubben.

Ovennævnte eksempel indeholder mange juridiske problematikker. Denne afhandling har til følge at belyse og undersøge problematikkerne ift. Klubbernes og spillernes rettigheder samt status og vilkår ud fra de regelsæt fastsat af fodbold organisationerne. Hertil hvilke konsekvenser, brud på gældende regler, kan have for en spiller eller en klub. Ovenstående eksempel er blot et af mange eksempler, hvorved der kan opstå juridiske problematikker.

1.3 Problemformulering

Specialet har til sigte at undersøge hvorvidt de internationale samt nationale fodbold organisationers regelsæt og tiltag regulere professionelle spillers og professionelle klubbers status, vilkår og rettigheder, hertil at belyse konsekvenserne ved overtrædelse af disse gældende regler indenfor fodbold verden.

1.4 Afgrænsning

Der kan på international samt national plan fremtræde en lang række problemstillinger indenfor sportsområdet, der relaterer sig til forskellige retsområder indenfor sportsretten. Specialet vil alene tage udgangspunkt i problemstillinger vedrørende sportsgrenen fodbold og dennes retsforhold. Hvilket betyder, at områder såsom medierettigheder, immaterialret og andre sportsgrene ikke vil blive behandlet i dette speciale.

Der er ligeledes mange flere internationale konføderationer hertil utrolig mange nationale forbund. Dette speciale vil dog kun tage udgangspunkt i tre af disse organisationer. Ved hjælp af disse tre organisationer, så vil specialet bedst muligt kunne beskrive fodboldens retsforhold og besvarer problemformuleringen.

For at få besvaret opgaven ud fra et internationalt syn, så stræbes der på at specialet skal omfatte professionelle spillere og klubber, hvorfor amatør spillere og klubber ikke vil blive behandlet i dette speciale.

Ovenstående afgrænsning foretages på baggrund af specialets omfang, og fordi der ønskes at analysere problemstillinger dybdegående. Dette vil ikke være muligt, hvis alle juridiske områder inddrages og hertil flere organisationer., idet afhandlingen i stedet ville indeholde en overfladisk behandling af en lang række juridiske retsområder.

1.5 Specialets opbygning

Kapitel 2. af specialet indledes med en redegørelse og gennemgang af fodboldens retsforhold, hvor der redegøres for sportens voldgiftsret (CAS), den internationale fodbold organisation (FIFA), den europæiske fodbold organisation (UEFA), det nationale danske fodboldforbund (DBU) og herefter en sammenfatning af disses betydning for fodboldens retsforhold. Der vil i denne del af specialet også redegøres for hhv. FIFA's Regulations on the Status and Transfers of players, da specialet i stor grad vil blive analyseret på baggrund af dette regelsæt, pga. Den kæmpe betydning regelsættet har i forhold til fodboldklubber og fodboldspillere. Der vil ligeledes redegøres for standardspillerkontrakten, som er anvendt på nationalt niveau.

Kapitel 3. af specialet indeholder en analyse af afhandlingens problemstilling. Hvorved reglerne i RSTP vil blive analyseret på baggrund af spillers og klubbers status, rettigheder og vilkår, dog vil kun de mest relevante regler blive analyseret. Hvilket betyder at disse regler ikke er udtømmende, men omfattende. Der vil til disse regler blive anvendt relevant retspraksis, for endvidere at afgøre hvorvidt der er tale om en ensrettet håndtering af lignende tvister. Der vil i denne del også indgå UEFA's Club Licensing and Financial Fair Play, da dette har en enorm betydning for klubbernes ret til at købe spillere. Til sidst i dette afsnit vil DBU's standardspillerkontrakt blive anvendt på relevant vis, for at analysere virkningen heraf.

Kapitel 4. Af specialet afsluttes med en konklusion baseret ud fra analysen, der skal besvarer specialets problemformulering

1.6 Metode

Specialets problemformulering vil blive besvaret i forhold til den retsdogmatiske metode, som bruges til at analysere og beskrive gældende ret³. Analysen vil blive foretaget ved hjælp af relevante retskilder, som er gældende i sportens verden alene, såsom regelsættene fastsat af de allerede nævnte fodbold organisationer og hertil retspraksis fra CAS-domstolen.

Retspraksis vedrørende afhandlingens område, vil anvendes i et omfang der er relevant for på bedst muligt at besvarer problemstillingen Størstedelen af specialets analyse vil omfatte reglerne fastsat af FIFA, da netop disse regler også har betydninger for UEFA og DBU samt klubber og spillere underlagt disse organisationer. Derfor vil der kun i begrænset omfang analyseres på UEFA's regler, men et yderst omfattende koncept fremsat at UEFA vil blive behandlet. Dette betyder ligeledes, at DBU ikke være særlig omfattet af analysen,

Formålet med dette kandidat speciale, vil være at få et overblik over fodboldspillernes og fodboldklubbernes status, rettigheder og vilkår baseret ud fra hhv. FIFA, UEFA og DBU fastsatte regler, hertil konsekvenser ved overtrædelse af disse gældende regelsæt.

2. Fodboldens retsforhold – en teoretisk gennemgang

Når der tales om fodboldens retsforhold på internationalt samt nationalt niveau, så er det vigtigt at kende til de forskellige organisationer og deres betydning for alle klubberne samt alle professionelle fodboldspillere verdenen rundt. Ved at forstå de forskellige organisationer og deres positioner, så vil der på bedst mulig vis forstås hvilken størrelse der egentlig er tale om.

³ Munk Hansen, Carsten. Retsvidenskabsteori, 2014, 1. udgave, s. 86

Når der henvises til de internationale samt nationale fodbold organisationer, så vil der her være tale om FIFA og UEFA, som er hhv. Det internationale og den europæiske fodboldorganisation. I Danmark, er der ligeledes et nationalt fodboldforbund, kaldet DBU, som på nogen områder skal indordne sig efter FIFA og UEFA for at kunne deltage i forskellige turneringer, herunder VM og EM med det danske landshold eller Champions League og Europa League med de danske klubber. For at kunne få et bedre overblik over organisationerne og deres position i international samt national fodbold, så kan en gennemgang af *fodboldpyramiden*⁴ belyse dette. I toppen af pyramidestrukturen befinder FIFA sig, som det øverste organ. I midten af pyramidestrukturen befinder UEFA sig og i bunden af pyramiden befinder det danske fodboldforbund DBU sig, hvor de danske klubber er beliggende under DBU. Denne pyramidestruktur er blot en hjælp til at danne sig et overblik over organisationernes placering, når der tales om fodbold på international plan. Det er her også vigtigt at nævne sportens voldgiftsret, kaldet CAS. Sidst nævnte vil blive beskrevet først, for at belyse det disciplinære system senere hen. Dernæst vil de nævnte fodbold organisationer blive beskrevet i rækkefølge og herunder de forskellige regelsæt som er udrettet af de forskellige organisationer og forbund.

2.1 CAS

Court of Arbitration for Sport også kaldet CAS, er sportens voldgiftsret. I 1984 blev CAS oprettet, som en del af IOC⁵, CAS er dog i dag underlagt af Sportens Internationale Voldgiftsråd også kaldet ICAS eller *The International Council of Arbitration for Sports*⁶. CAS er medvidere beliggende i Schweiz, hvor hovedsædet ligeledes er. Hvilket betyder, at CAS er underlagt schweizisk lovgivning. Hertil er CAS en uafhængig voldgiftret, som behandler diverse sportsrelaterede tvister, som måtte opstå.

CAS anerkender i vid udstrækning både generelle og specielle retsprincipper. Hertil kommer, at CAS selv skaber nye retsprincipper, hvilket er tilfældet, hvor CAS henviser til "*principia*

⁴ Se bilag 1.

⁵ Forkortelse af *den Internationale Olympiske Komité*

⁶ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 170

*sportiva*⁷, hvilket i bund og grund blot er retsprincipper, som er blevet udviklet til brug i sporten. Herunder kan principper som *Pacta sunt servanda* nævnes.

De forskellige retsprincipper der benyttes og som anerkendes af CAS, stammer normalvis fra schweizisk ret, da CAS er underlagt disse. Hertil kommer det også, at parterne i en tvist normalvis vælger schweizisk ret som subsidiær ret. Det er dog her vigtigt at nævne, at der er frit lovvalg for parterne, hvilket betyder at diverse sportsrelaterede tvister også kan blive løst ud fra gældende retsprincipper i andre lande, jf. CAS' statutter, art. R58⁸. Denne bestemmelse fastslår som nævnt, at parter i en tvist, selv har et frit lovvalget. Hvis det sker, at parterne ikke benytter sig af denne ret, så skal tvisten løses efter lovene som er gældende i det pågældende land, hvor den givne organisation har domicil⁹. Endnu en mulighed er, at tvisten løses på baggrund af de regler, der findes hensigtsmæssige af panelet. Det hyppigste er at de fleste tvister, bliver afgjort efter reglerne i schweizisk ret.

I følgende afsnit vil de ovenstående organisationer blive beskrevet mere specifikt, herunder FIFA, UEFA og DBU samt disse organisationers overordnede regelsæt.

2.2 FIFA

FIFA eller med andre ord *The Fédération Internationale de Football Associations*, er fodboldens verdensorganisation¹⁰. FIFA blev stiftet i 1904 i Frankrig og hovedsædet er beliggende i Schweiz, nærmere Zürich. Formålet med stiftelsen af FIFA, var at harmonisere fodboldens regler med henblik på at skabe et fundament for den fremtidige udvikling af fodboldens verden¹¹. På baggrund af den opmærksomhed, som generelt fodbold har opnået, så er formålet med FIFA i takt med dette også blevet udvidet. Det følger af FIFA's Statutter art. 2, hvad formålet med FIFA egentlig er og specielt art. 2 litra A, beskriver dette grundlæggende, da det er

⁷ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 86

⁸ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 86

⁹ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 86

¹⁰ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 485

¹¹ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 485

*"to improve the game of football constantly and promote it globally in the light of its unifying, educational, cultural and humanitarian values, particularly through youth and development programmes"*¹²

Hertil skal det nævnes at FIFA består globalt af DBU og hertil 210 andre nationale fodboldforbund fordelt på de seks regionale konføderationer¹³. AFC er den kontinentale sportsorganisation i Asien, CAF er den kontinentale sportsorganisation i Afrika, CONCACAF er den kontinentale sportsorganisation i Nord- og Centralamerika samt Caribien, OFC er den kontinentale sportsorganisation i Oceanien og sidst UEFA som er den kontinentale sportsorganisation i Europa¹⁴, hvor til det danske fodbold forbund Dansk Boldspil-Union er medlem af sidstnævnte¹⁵. En af blandt mange opgaver som FIFA er ansvarlige for, er fx afholdelse af diverse internationale turneringer. Herunder verdensmesterskabet for landshold kendt som *FIFA World Cup*, verdensmesterskabet for klubhold, kendt som *FIFA Club World Cup* osv. FIFA's Congres består blandt andet af 1 præsident, 8 vicepræsidenter og herunder 28 medlemmer. Dertil hørende er der en række stående komiteer bl.a. *Players' Status Committee*, *FIFA's Disciplinærkomité*, *FIFA's Ethiske komite* og *FIFA's Appelkomite*.

Der er visse betingelser der skal være opfyldt, før man kan blive medlem af FIFA. Man skal som forbund først og fremmest være medlem af dets regionale konføderation. Hvis vi tager udgangspunkt i DBU, så skal DBU først og fremmest være medlem af dets regionale konføderation, som tidligere nævnt er UEFA, hvilket tilfældet også er. Hernæst kan man først blive medlem af FIFA, der er dog visse andre kriterier det skal være opfyldt før dette kan ske.

Endvidere er det for eventuel medlemskab en forudsætning, at det forbund der søger medlemskabet, skal i sine egne statutter erklærer, at FIFA's gældende statutter bliver accepteret og efterlevet, hertil også de gældende regulativer og regler, som er fastsat af FIFA. Det søgende forbund skal ydermere acceptere afgørelser, som er taget af FIFA's organer, dertil

¹² FIFA STATUTES – August 2018 edition. Art, 2

¹³ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 486

¹⁴ Afsnit 2.3 - UEFA

¹⁵ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 486

skal det søgende forbund også til en hver tid efterleve de gældende *Laws of the game*¹⁶. Ydermere at ville anerkende the *Court of Arbitration for sport*, som appeldomstol i overensstemmelse med det i FIFA's Statutter fastsatte¹⁷.

Hertil er de nationale forbund ligeledes forpligtet til at sikre, at dets medlemmer overholder og efterlever FIFA's regler og afgørelser, ved et medlemskab af FIFA. Det vil sige, at både nationale klubber og spillere, der enten er indirekte eller direkte medlem af et internationalt forbund er underlagt FIFA's regler i det omfang, det er gældende for enten klubberne eller spillerene. Tidligere nævnt er FIFA beliggende i Schweiz, hvortil det er en privatretlig organisation underlagt Schweizisk ret, hvilket betyder noget i forbindelse med afgørelser til fodbold relaterede tvister internationalt. Hvilket også har betydning for FIFA's egne tvistløsningsorganer som ved behandling af appel sager ved fx CAS, hvis hovedsæde som nævnt også er beliggende i Schweiz¹⁸.

Den øverste myndighed ved FIFA er FIFA's Kongres, dertil er kongressen en regelbesluttende forsamling, med kompetence til at beslutte en lang række forhold af såvel sportslig, økonomisk som strukturel karakter¹⁹. Ved ændringer af FIFA's statutter, er det FIFA's kongres, der vedtager eventuelle ændringer med særlig majoritet²⁰. Det er ligeledes FIFA's kongres, der står for udvælgelsen af formanden for FIFA's Council, dette sker hvert fjerde år. FIFA's Council har til formål, at fastlægge samt beskrive FIFA's strategi, mission og samtlige overordnede værdier. Dertil har FIFA's Council også til opgave, at vedtage indholdet af FIFA's regulativer, medmindre andet er bestemt. Ydermere står de også for udvælgelsen af formand, næstformand samt øvrige medlemmer af en række stående komitéer²¹. Players' Status Committee er kompetent til at stå for FIFA's *Regulation on the Status and Transfer of Players*²², samtidig ansvarlige for the Dispute Resolution Chamber. Under de stående komitéer er blandt andet FIFA's juridiske instanser, som tidligere nævnt *FIFA's Disciplinærkomité*, *FIFA's*

¹⁶ FIFA STATUTTES – August 2018 edition. art. 14

¹⁷ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 486

¹⁸ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 486

¹⁹ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 486

²⁰ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 486

²¹ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 487

²² Se afsnit 2.2.1 – FIFA's Regulations on the Status and Transfers of Players

Etiske komite og FIFA's Appelkomite. Først nævntes kompetence er underlagt FIFA's Disciplinary Code, den har endvidere kompetence til at sanktionere alle parter som er en del af fodbolden, lige fra diverse medlemmer, nationale klubber til professionelle spillere og officials²³. Sanktionsmulighederne kan ligeledes være alt fra mindre advarsler og reprimander til hårdere sanktioner, hvor de værste sanktioner må anses at være udelukkelse for deltagelse i diverse turneringer eller tvangsnedrykning for klubber i deres respektive ligaer. Alle mulige sanktionsmuligheder er reguleret i FIFA's statutter jf. Art. 56. Vedrørende *FIFA's Appelkomite*, så er denne komite ansvarlig for at behandle appeller af afgørelser fra *FIFA's Disciplinærkomité* og fra *FIFA's Etiske Komité*, forudsat at disse ikke på baggrund af det relevante regelsæt er erklæret endelige²⁴.

Det følger hertil af FIFA's statutter art. 58, at FIFA anerkender CAS, som en endelig appelinstans til at behandle diverse tvister, dog kun hvis alle interne appelmuligheder er opbrugt. Det følger også af art. 58, at tvister vedrørende overtrædelse af *Law of the Game* er undtaget fra CAS' kompetence. Hertil fremstår det også af FIFA's statutter, at CAS skal anvende de regler som er fastsat af FIFA, hvor til de også skal bruge subsidiært schweizisk ret ved behandling af tvister og sager²⁵.

2.2.1 FIFA's Regulations on the Status and Transfers of Players

Det der skal forstås ved *FIFA's Regulations on the Status and Transfers of Players*, er at dette er FIFA's overordnede regelsæt. Hvilket er et internationalt og nationalt regelsæt, som er bindende og regulerer fodboldspillernes status, ret og vilkår til at deltage i organiseret fodbold²⁶. Hertil fastsætter RSTP også regler vedrørende gældende vilkår for transfers der sker mellem klubber tilhørende to forskellige nationale forbund, altså transfers der foregår mellem to lande. Sker der en transfer mellem to klubber tilhørende samme nationale forbund, altså hvis der sker en transfer mellem to klubber der begge er tilhørende fx DBU, så reguleres og bestemmes transferen ud fra de nationale regler fastsat af det nationale forbund eksempelvis DBU. Disse regelsæt som det nationale forbund fastsætter, skal dog være

²³ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 487

²⁴ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 487

²⁵ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 487

²⁶ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 487

godkendt af FIFA. Endvidere er der allerede en række regler i RSTP, som obligatorisk skal være indeholdt i det nationale regelsæt, som de nationale forbund fastsætter jf. RSTP art. 1.3. Ydermere er det nationale forbund gennem sit regelsæt forpligtet til at fastsætte rimelige foranstaltninger til at beskytte *contract stability* med udgangspunkt i RSTP's principper herfor²⁷.

Mht. Tvistløsningen i relation til RSTP, så følger det af art. 22, at FIFA vurdere sig kompetent til at behandle sags typer inden for rammerne af RSTP hhv. Forhold A), B), C), D), og F) under RSTP art. 22²⁸. RSTP art 22, gør det dog ikke umuligt for, at en spiller eller en klub vælger at anlægge sag an ved en i øvrigt anden kompetent national domstol, for at få afgjort en tvist og få truffet afgørelse i disse ansættelsesretlige tvister²⁹. FIFA har om nævnt tidligere oprettet FIFA Players' Status Committee og FIFA Dispute Resolution Chamber, for at disse kan behandle de sags typer som følger af RSTP art. 22.

Herved er DRC kompetente til at behandle tvister, som er omfattet af hhv. a), b), d) og e). Herimod er PSC kompetente til at behandle tvister, som er omfattet af hhv. c) og f), hertil alle eventuelle øvrige tvister som hidrører RSTP, dog kun dem som ikke skal behandles af DRC, derfor ses der bort fra eventuelle kontraktlige tvister, som måtte omhandle mellemænd. Eventuelle afgørelser som måtte komme fra enten DRC og PSC, kan med rette appelleres til CAS i overensstemmelse med reglerne herom i FIFA's Statutter. Dette er gældende selvom afgørelserne er afsagt af en enkelt dommer eller om afgørelsen er afsagt af hele den pågældende komite³⁰.

2.3 UEFA

UEFA eller med andre ord *Union des Associations Européennes de Football*, er den europæiske fodbolds konføderation, hermed øverste organisation for 55 nationale fodboldforbund i

²⁷ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 488

²⁸ https://resources.fifa.com/mm/document/affederation/administration/02/70/95/52/regulationsonthestatutandtransferofplayersjune2016_e_neutral.pdf sidst besøgt d. 11 maj 2019

²⁹ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 489

³⁰ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 489

Europa³¹, inklusiv DBU. UEFA er stiftet i 1954 og har ligesom FIFA hovedsæde i Schweiz. Formålet med UEFA er blandt andet:

”to deal with all questions relating to European football, to promote football in the spirit of unity, solidarity, peace, understanding and fair play, without any discrimination on the part of politics, race, religion, gender or any other reason”³²

I bund og grund er formålet at sikre, ligestilling på baggrund af forskellige racer, religioner og køn. UEFA vil gerne opnå en solidaritet omkring fodbolden, hvor fred, forståelse og fairplay er øverst på skemaet, uden nogen form for diskrimination. UEFA er som forbund ansvarlige for forskellige europæiske klub- og landsholdsturneringer, herunder blandt andet UEFA Champions League for klubber og Europamesterskaber for landshold. UEFA har 1 præsident og 16 medlemmer. Ligesom med FIFA, så er UEFA en privatretlig organisation med hovedsæde i Schweiz, ligeledes underlagt schweizisk ret³³.

Den øverste kontrollerende og regelbesluttende myndig ved UEFA, er UEFA's Kongres. Hvilket er den kompetente myndighed til at varetage ændringer til UEFA's statutter³⁴, som er det overordnede regelsæt i UEFA sammenhæng³⁵. De eventuelle beslutninger der bliver vedtaget af kongressen er bindende, for samtlige medlemmer af UEFA. Hertil kommer det, at det er kongressen, som vælger UEFA's præsident. Den øverste udøvende myndighed, som er bestående af UEFA's præsident samt 16 andre medlemmer, kaldes UEFA's Executive Committee og disse medlemmer vælges ligeledes af kongressen. Dette er begrundet i, at et nationalt forbund ikke kan have mere end et medlem i denne komite ad gangen³⁶. For Danmarks vedkommende er det DBU's formand, Jesper Møller der er medlem af komiteen³⁷. Ydermere er UEFA's Executive Committee kompetent til at vedtage regulativer og har hertil

³¹ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 514

³² Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 514

³³ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 514

³⁴ https://www.uefa.com/MultimediaFiles/Download/uefaorg/General/02/56/20/45/2562045_DOWNLOAD.pdf sidst besøgt d. 11 maj 2019

³⁵ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 514

³⁶ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 514

³⁷ <https://www.uefa.com/insideuefa/about-uefa/executive-committee/news/newsid=2590557.html> sidst besøgt d. 11 april 2019

kompetence til, at træffe beslutninger i de sager, som ikke entydigt falder ind under kongressens eller de andre organers kompetenceområder.

UEFA har forskellige juridiske organer, som hhv. Består af følgende tre:

A) UEFA's disciplinære organer: *The Control, Ethics and Disciplinary Body* og *The Appeals Body*,

B) *The Ethics and Disciplinary Inspectors* og til sidst,

C) *The Club Financial Control Body*³⁸.

Vedrørende medlemmerne af hhv. a) og b)'s nævnte organer, så udvælges disse af UEFA's Executive Committee med henblik på forslag fra de nationale forbund, det er dog ikke muligt at en person kan være medlem af mere end et organ samtidigt³⁹. UEFA's disciplinære organ *the Control, Ethics and Disciplinary Body* behandler alle disciplinære tvister, både tvister på fodboldbanen, men også forhold uden for fodboldbanen, som hidrøres af UEFA's Statutter samt regulativer og afgørelser, dog kun hvis disse ikke entydigt falder ind under et af de andre organers kompetenceområde. Ydermere er dette disciplinære organ kompetent til, at træffe afgørelser vedrørende eksempelvis spilleberettigelse og muligheden for deltagelse i turneringer håndteret af UEFA⁴⁰. Med videre har *UEFA's Ethics and Disciplinary Body* også kompetence til at træffe beslutninger om, eventuelle sanktioner som er påbudt af FIFA eller et af de andre nationale forbund, derved vil det kunne strækkes til at gælde UEFA's turneringer. Dette er dog kun muligt, hvis der modtages anmodning herom og hvis omstændighederne tillader dette. Her til kommer det at det andet disciplinære organ *UEFA's Appeals Body* er et appelorgan, som kan gøres brug af for alle afgørelser, som er blevet truffet af *UEFA's Ethics, and Disciplinary Body*. Det juridiske organ *UEFA's Ethics and Disciplinary Inspectors* er kompetent til, at efterforske eventuelle overtrædelser, af UEFA's regler⁴¹. Endvidere også kompetent til, at komme med forslag til eventuelle sanktioner imod de nationale forbund,

³⁸ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 514

³⁹ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 514

⁴⁰ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 515

⁴¹ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 515

klubber og spillere, som eventuelt har overtrådt UEFA's regler. De repræsentere herved UEFA i mulige disciplinære spørgsmål, hvortil der er ret til at appellere disciplinære afgørelser⁴².

En forudsætning, for at man som nationalt forbund kan blive medlem af UEFA, er at det pågældendes lands forbund erklærer at ville acceptere og efterleve UEFA's statutter, regulativer samt andre gældende regler, som tidligere nævnt mht. FIFA's betingelser for medlemskab. Herunder vil det sige, at både spillere og klubber, der både direkte eller indirekte, er medlem af et internationalt forbund såsom UEFA, eller de andre konføderationers forbund, så er man underlagt reglerne som er fastsat af de forskellige internationale forbund. UEFA's Disciplinary Regulations er UEFA's disciplinære organers overordnede regelsæt, dette regelsæt indeholder eksempelvis sanktionsmuligheder ved eventuel overtrædelse af UEFA's regler. Ved eventuel overtrædelse af de gældende regler i UEFA Club Licensing and Financial Fair Play Regulations⁴³, som behandles af UEFA's Club Financial Control Body, bliver dog sanktioneret efter de gældende regler i UEFA's Procedural rules governing the UEFA Club Financial Control Body⁴⁴.

2.4 DBU

DBU eller med andre ord *Dansk Boldspil Union*, er det nationale fodboldforbund i Danmark. DBU blev stiftet i 1889 og har hovedsæde i Brøndby. Dermed er DBU det største specialforbund i DK med mere end 1600 klubber og over 340.000 medlemmer⁴⁵. Endvidere har DBU to formelle medlemmer, Foreningen af Lokalunioner i Danmark, kaldet FLU, som repræsenterer breddeidrætten og det andet medlem Divisionsforeningen, kaldet DF, som repræsenterer eliteidrætten. Foreningen af Lokalunioner i Danmark er alle 6 lokalunioner fordelt rundt i Danmark : DBU Bornholm, DBU Fyn, DBU Jylland, DBU København, DBU Lolland-Falster og DBU Sjælland jf. DBU's love⁴⁶ § 5.2.1. Alle klubber, som er medlem af en af disse lokalunioner er underlagt vedkommende lokalunions love og bestemmelser jf. § 5.2.2. Divisionsforeningen eller DF er branche-, interesse- og arbejdsgiverorganisation for

⁴² Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 515

⁴³ Se afsnit – 3.2.1 UEFA Club Licensing and Financial Fair Play Regulations

⁴⁴ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 515

⁴⁵ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 518

⁴⁶ https://www.dbu.dk/media/8056/dbus_love_2018_1_08032018.pdf sidst besøgt d. 12 maj 2019

klubberne i Superligaen, 1. Og 2. Division. Hvorimod spillerforeningen eller SPF er spillernes branche-, interesse- og arbejdstagerorganisation.

DBU er som tidligere nævnt medlem af FIFA og UEFA, hvor til en række FIFA- og UEFA-regler er direkte bindende på nationalt niveau jf. RSTP art. 1.3. DBU har til formål, at repræsentere dansk fodbold international og national, hertil at udvikle dansk fodbold både nationalt og internationalt jf. DBU's love §1.3. Dette kan blandt andet ske ved at, planlægge nationale turneringer, at arrangere landskampe, at varetage uddannelsen af spillere og andre medlemmer. Dertil er DBU også kompetente til at udgive love omhandlende fodbold og give bindende fortolkninger herom jf. DBU's love §1.4.

Ydermere skal DBU i samarbejde med lokalunionerne arbejde for, at styrke sporten og hertil, at sikre et godt samspil mellem bredde og eliteidræt, jf. DBU's love §1. Stk. 5. Derudover er der ingen forskelsbehandling i relation til alder, køn, etnisk oprindelse, politik religiøsitet og seksualitet jf. DBU's love §1. stk.6.

DBU er endvidere den licensudstedende myndighed i Danmark og står herfor også for ansøgnings- og udstedelsesprocessen for licenser, der skal være opnået vedrørende deltagelse i fx superligaen⁴⁷. Kravene om klublicens til for eksempel Superligaen, er omfattet af fem områder, som er vedrører sportslige krav, krav til stadion og træningsfaciliteter, administrative og ledelsesmæssige krav, juridiske krav samt økonomiske krav⁴⁸. Alle de krav der er opstillet i licensmanualen⁴⁹ skal opfyldes, før der kan ske udstedelse af gældende licens, disse krav er dog opdelt i A-krav og B-krav. Der er opstillet både A-krav og B-krav, da en licenssøgende klub ikke kan opnå licens, hvis ikke alle A-krav er opfyldt. Derimod hvis en eller flere B-krav ikke er opfyldt, så kan en licenssøgende klub stadig opnå licens, dog vil dette betyde at den licenssøgende klub vil stå overfor sanktioner. Herudover er det i dansk fodbold udviklet en standardspillerkontrakt, som gøres brug af mellem klubber og professionelle spillere, det uddybes herunder.

⁴⁷ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 519

⁴⁸ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 520

⁴⁹ <http://divisionsforeningen.dk/wp-content/uploads/2019/01/Superligamanual-2019-2020-2.0.pdf> sidst besøgt d. 12 maj 2019

2.4.1 Standardspillerkontrakten

Før hen skulle DBU's kontraktfodboldudvalg godkende kontrakten jf. Standardspillerkontrakten, afsnit 4, § 5. Denne kompetence er i 2017 blevet overgivet til Divisionsforeningen, som nu står for godkendelse af spillerkontrakter⁵⁰.

Der er fire hovedafsnit som er indeholdt i standardspillerkontrakten, som følgende:

Afsnit 1: Hidrører arbejdstider, træning, træningslejre og kampe.

Afsnit 2: Hidrører parternes rettigheder og pligter, ved fx brug af doping jf. §3, manipulation, også kaldet matchfixing jf. §4, reklame- og sponsorkontrakter jf. §12 B, og aflønning jf. §13.

Afsnit 3: Hidrører klubskifte for den pågældende spiller.

Afsnit 4: Betegnes som "Afsluttende bestemmelser", hvilket hidrører misligholdelse jf. §3 A og B, tvister jf. §4 og til sidste godkendelse af kontrakten jf. §5.⁵¹

På baggrund af aftalen mellem DBU og Divisionsforeningen, fremgår det i pkt. 3.1.5, omkring kompetenceoverdragelse, at selvom Divisionsforeningen nu står for godkendelse af kontrakter, så er selve spillerkontrakten og kompetencen til at ændre denne stadig hos DBU. Ligeledes skal både DBU og Divisionsforeningen stadig respekterer FIFA's og UEFA's kompetence på området⁵².

2.5 Sammenfatning af strukturen

Det ses tydeligt, at der her er tale om en stram og tæt topstyring i international fodbold⁵³. Her til kommer det, at de regler og love som er udstedt af hhv. organisationerne FIFA og UEFA skal endvidere følges og accepteres af DBU og nogle af disse regler og love skal faktisk direkte indarbejdes i DBU's regelsæt. DBU har her ved fastlagt en række regler om hhv. Transfer vinduer, træningskompensation, solidaritetsbidrag, jf. Cirk. 114.2018⁵⁴. Dette gøres også

⁵⁰ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 519

⁵¹ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 522 og 523

⁵² Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 522

⁵³ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 519

⁵⁴ <https://www.dbu.dk/media/8109/cirkulaere-nr-114.pdf> Sidst besøgt d. 8 maj 2019

gældende for de andre landes forbund, som er en del af FIFA og UEFA. Dette er en betingelse for deltagelse, da de nationale sportsorganisationers regler samt love skal være i overensstemmelse med de regler og statutter som er udstedt af FIFA og UEFA. Formålet med dette er, at der eksempelvis i Europa er de samme rettigheder og vilkår, hvorpå ingen klubber og spillere er dårligere stillet end andre klubber.

3. Fodboldens retsforhold – regelsæt

Der blev i foregående kapitel beskrevet, hvilke organisationer og forbund, som har en betydning for fodboldpyramide strukturen. De respektive regelsæt som ligeledes er blevet redegjort for, vil i dette kapitel blive analyseret. De forhold der vil blive analyseret i forhold til RSTP er de mest centrale artikler, som finder anvendelse. Denne gennemgang af de kommende artikler i FIFA's Regulations on the Status and Transfers og Players, må understreges ikke at være udtømmende, men repræsentativ. Derfor vil forhold, som menes værende mest relevante i dette kapitel blive analyseret. Dernæst vil UEFA's indføring af Financial Fair Play og dens virkning behandles, hvor til sidst DBU's standardspillerkontrakt vil være relevant i forbindelse med en ophævelse af en kontrakt.

3.1 FIFA

3.1.1 Spillerens status og overordnede spillerforhold

For det første er det vigtigt at der kan skelnes imellem, hvornår der er tale om en amatør og en professionel i fodboldens forstand. Det er vigtigt at skelne mellem disse, da dette kan være afgørende i henhold til tvister på dette område samt i henhold til at afgøre hvilke rettigheder og vilkår den enkelte spiller har når statussen er fastlagt. For at finde frem til om en spiller er amatør eller professionel, så benyttes RSTP's art. 2 til netop dette. Det fremgår netop heraf, at en professionel spiller, er en spiller der er kontraktlig forbundet med en fodboldklub, og hvor vedkommende modtager højere betaling for sine fodboldmæssige aktiviteter, end de udgifter vedkommende har til samme⁵⁵. Alle andre spillere, der ikke anses for at have dette, betragtes som amatører jf. RSTP art. 2.

⁵⁵ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 489

Fodbolden har ændret sig ekstremt meget igennem årenes løb, det har haft en betydning for at man prøver at udvikle spillere meget tidligere end før gjort. Dette har betydet, at man mange steder rundt omkring i Europa har en tradition med at unge spillere under 18 år, indgår såkaldte *scholarship agreements* med professionelle klubber⁵⁶. Her træner og spiller den unge spiller for den pågældende klub, samtidig med at vedkommende studere og modtager undervisning. Samtidig med dette modtager den unge spiller til gengæld et mindre beløb fra den professionelle klub, hertil ses det også at klubben står for udgifterne til kost og logi under opholdet for den unge spiller⁵⁷. Det kan her være svært, at bedømme hvorvidt den unge spiller enten er amatør eller professionel, når der samtidig modtages en form for betaling. Dette skal bedømmes ud fra de foroven førnævnte kriterier jf. RSTP art. 2. Er der tale om en kontrakt mellem spilleren og en professionel klub samt modtager vedkommende en højere betaling for sine fodboldmæssige aktiviteter, end de udgifter vedkommende har til samme.

Det er tidligere set, at sådanne spillere som er under et *scholarship agreements*, er blevet anset for værende professionelle i RSTP's forstand⁵⁸. På baggrund af, at det mest centrale kriterium om fastsættelsen af en spillers status, må begrundes iht. Den ovennævnte bestemmelse, hvorvidt spilleren modtog en form for betaling "*Other than for the actual expenses incurred during the course of their participation in or for any activity connected with association football*"⁵⁹ dette blev anset som værende tilfældet jf. CAS 2006/A/1177. Denne sag er dog afgjort efter den tidligere udgave af RSTP og her blev denne spiller altså anset som værende professionel jf. 2001-udgaven af RSTP.

Det fremgår dog af nyere afgørelser, at dette ikke som udgangspunkt altid er resultatet, når man behandler tvister med udgangspunkt i *scholarship agreements* jf. CAS 2014/A/3659. Denne sag omhandler en spiller, der indgik i et *scholarship agreement* med en belgisk professionel fodboldklub. Hvorved den pågældende spiller skulle modtage et fast beløb

⁵⁶ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 489

⁵⁷ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 489

⁵⁸ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 489

⁵⁹ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 489 og 490

svarende til 400 euro pr. måned fra den Belgiske klub⁶⁰. Her konkluderede CAS på baggrund af ordlyden og reglerne i den nye 2010-udgave af den omhandlende bestemmelse i RSTP, at selve formuleringen af bestemmelsen, måtte anses som værende bredere end ved 2001-udgaven af bestemmelsen i RSTP⁶¹. Her skulle det afgøres, hvorvidt de 400 euro pr. måned som spilleren modtog, oversteg spillerens forventede udgifter til "*nutrition and diet, travel and equipment*"⁶², de udgifter skulle spilleren selv stå for i denne sag. Fordi spilleren her ikke blev anset til at modtage højere løn end de udgifter spilleren blev anset for at have i forbindelse med fodbold, så blev denne spiller, anset som værende amatør i RSTP forstand, som følge af den nye 2010-udgave af RSTP.

Der er her tale om to sager, der begge vedrører spørgsmålet hvorvidt der er tale om en amatør eller professionel i RSTP's forstand. I den ene sag, blev spilleren anset som professionel⁶³, hvorimod i den nyere afgørelse blev spilleren anset som værende amatør. Dette må konkluderes at bunde i de to udgaver af bestemmelsen i RSTP, hhv. 2001- og 2010-udgaven, hvor formuleringen må anses som værende bredere end den forrige. Der kan dog her ikke tages udgangspunkt i den seneste CAS 2014/A/3659 afgørelsen og bruge denne som fremtidig retspraksis, når spørgsmålet om amatør eller professionel skal bedømmes og besvares i henhold til RSTP's forstand. Ydermere skal der en konkret vurdering til, fra sag til sag. Udfaldet af sådan en vurdering i fremtiden, kan om noget afhænge af, hvilke udgifter klubben vil afholde for spilleren i hvert konkret tilfælde⁶⁴. Det er herfor yderst vigtigt, at fastsætte alle udgifter som klubben afholder for en spiller, store som små. Hvis det skulle ske, at spilleren selv afholder nogen af udgifterne på det omtalte område, så er der en mulighed for, at der her kan være tale om en amatør i RTSP's forstand jf. 2010-udgaven. Det må derfor her delkonkluderes, at bedømmelsen af en spillers status ikke kun kan begrundes på baggrund af, om der ydes betaling fra klubbens side.

3.1.2 Registreringskriterier for spillere

⁶⁰ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 490

⁶¹ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 490

⁶² Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 490

⁶³ CAS 2006/A/1177

⁶⁴ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 490

For at en spiller kan deltage i organiseret fodbold og herunder turneringer i FIFA regi, så skal en spiller være registreret hos et nationalt forbund og herunder en klub. Det spiller ingen rolle hvorvidt spilleren er anset som værende amatør eller professionel i henhold til RSTP forstand. Her skal spilleren ved sin registrering acceptere, at være underlagt FIFA's regelsæt og statutter, samt andre regler fastsat af FIFA, regionale konføderationer og nationale forbund⁶⁵. En spiller må og kan kun være registreret ved en klub ad gangen⁶⁶ og hertil må spilleren dog højst være registreret hos tre forskellige klubber på en sæson. Ud af disse tre mulige klubber, må en spiller kun have spillet kampe for to ad klubberne indenfor en hel sæson, medmindre betingelserne i RSTP art. 5.3 er opfyldt.

De forskellige nationale forbund skal hver især fastsætte to registreringsperioder for de turneringer, hvori professionelle spillere deltager. Disse registreringsperioder er bedre kendt som *transfervinduer*⁶⁷, den ene af disse to registreringsperioder skal dog placeres indenfor perioden mellem to sæsoner⁶⁸. Altså efter afslutningen af en sæson, men før starten af en anden sæson. De to transfervinduer som FIFA har opstillet er lagt således at de foregår hhv. om sommeren og så om vinteren, dette er også typisk for de europæiske ligaer. Herunder har DBU, det danske nationale forbund også valgt at placere det andet valgfrie transfervindue i vinterperioden. Formålet med dette system er, at sikre klubberne mod, at de får tilgang og afgang af spillere hele året rundt, hvis dette ikke var tilfældet, så må det vurderes, at der med høj sandsynlighed ville opstå mange flere tvister vedrørende *contact stability*. Samtidig med, at det med stor sandsynlighed ville medføre ubalance og skade de mindre rige klubber i europæiske fodbold.

De førnævnte transferperioder i Europa opdeles som nævnt i to perioder set over et helt kalender år. Det transfervindue der er fastsat om vinteren varer typisk ikke længere end ca. En måned, hvorimod transfervinduet der er lagt i sommerperioden er tilgængeligt i en længere periode, før transfervinduet rammer dagen for deadline⁶⁹. Selve transfervinduet

⁶⁵ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 490

⁶⁶ En spiller kan dog godt ejes af en klub og samtidig være udlejet til en anden klub

⁶⁷ Disse transfervinduer er perioder, hvori spillere kan blive registret hos en anden klub.

⁶⁸ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 490

⁶⁹ Deadline er kendetegnet ved, at dette tidspunkt er grænsen for hvornår man kan registrere spillere i klubben, som er på kontrakt.

behøver ikke at være "åbent" før klubberne kan købe og sælge spillere, dette kan faktisk lade sig gøre hele året rundt. Det er dog kun i de to givne registreringsperioder, at spillerne reelt set kan lade sig registrere og skifte klub. Hvis en spiller er kontraktløs, hvilket betyder, at en spiller ikke er kontraktlig forbundet med en klub, så vil det være muligt at skifte hele året rundt og blive registreret i den nye klub. Det er dog oftest i selve transfervinduet, at klubber forhandler og bekræfter de forskellige handler med andre klubber. Hvis der skiftes transferfrit, altså hvis man ikke er kontraktlig forbundet til en klub allerede, så betales der ikke en købssum fra en klub til en anden klub for handlen. Her ses det oftest, at der i stedet for bliver betalt en *sign on fee*⁷⁰. En *sign on fee* er et beløb, som en spiller modtager, fordi vedkommende har skrevet under på en kontrakt med en klub. Dette ses oftest, fordi klubben der køber en spiller, er sluppet noget billigere, i forhold til at skulle betale et transferbeløb til en klub. Det er dog også muligt, at en spiller kan modtage en *sign on fee*, selvom spilleren skifter fra en anden klub. Klubber må dog ikke forhandle med en spiller, der har mere end 6 måneder tilbage af sin nuværende kontrakt, med sin nuværende klub. Hvis denne forhandling sker uden sidstnævntes klubs accept.

For at et forbund kan registrere en spiller for en klub, så er det en forudsætning at den modtagne klubs forbund har modtaget et International Transfer Certificate fra den tidligere klubs nationale forbund⁷¹. Samtidigt med dette, så skal FIFA have en kopi heraf. Den nye klub, altså den modtagende klubs forbund skal endvidere underrette forbundene for de klubber, som hidtil har afholdt træning og uddannelse for den respektive i hele perioden mellem spillerens 12- og 23- årsfødselsdag⁷². Ydermere skal alle registreringsforhold en spiller har haft, være noteret i spillerens Player Passport jf. RSTP art.7, det vil sige at der i dette Player Passport skal være oplysninger om de klubber som spilleren har spillet for, altså spillerens registreringshistorik og det skal indeholde disse omtalte oplysninger siden den sæson, hvor spilleren fyldte 12 år. Alt dette er til for at sikre spilleren sin status men hertil kommer det også, at dette er med til at andre klubber kan yde godt af et beløb hengivet på baggrund af træningskompensation⁷³.

⁷⁰ En *sign on fee* kan bedst beskrives som en tiltrædelsesbonus

⁷¹ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 491

⁷² Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 491

⁷³ Se afsnit 3.1.4 - Træningskompensation

Når der tales om unge spillere og deres udvikling, så ses det ofte at klubber hvor der er tilknyttet unge spillere på kontrakt udlejes til en anden klub. Der er forskellige ting der kan ligges til grund, for at en klub vælger at udlåne en spiller til en anden klub, en af grundene kan være, at der er tale om en ung talentfuld spiller, som dog ikke er god nok til at få regelmæssig eller fast spilletid på klubbens bedste hold. Herved er der mange klubber der vælger at udleje sådan en spiller, da klubben forsat har en udviklingsmæssig eller økonomisk interesse i at forsat have denne spiller på kontrakt i fremtiden⁷⁴. Denne spiller kan senere vise sig værende en uundværlig spiller for klubben og herved kan klubben ved et eventuelt salg modtage en økonomisk gevinst. Det ses dog også, at spillere der udlejes falder igennem og derved ikke forlænget deres kontrakt, med den klub de er udlejet fra.

På baggrund af det ovennævnte, så følger det af RSTP art. 10, at det netop er muligt at udlåne professionelle spillere fra en klub til en anden for en præciseret angivet periode. Denne låneperiode som de to klubber fastsætter kan, som udgangspunkt ikke være kortere end perioden mellem to transfervinduer. Det følger ligeledes af reglerne i RSTP art. 5.3 vedrørende, det antal klubber en spiller kan være registreret hos i løbet af en sæson, disse regler skal selvfølgelig accepteres og respekteres. Formålet med dette er, at de pågældende spillere der udlånes, så kan dette udlån til en anden klub bidrage med, at spillerens udvikling forsætter. Dette kan ske, ved at spilleren forhåbentlig får mere spilletid i den nye klub, og det vil være med til at stille spilleren stærkere, når vedkommende efterfølgende vender tilbage til sin oprindelige klub, som han blev udlånt fra eller anden mulighed er at spilleren skifter videre til en anden klub permanent efter låneforholdets ophør. Endvidere er det en betingelse for at kunne låne eller udlåne en spiller, at der på tidspunktet for udlånet eksistere en gyldig ansættelseskontrakt mellem spilleren og den udlånende klub, dette betyder hermed at det derfor alene kun er professionelle spillere der kan udlånes, da dette sker via en kontrakt. Herunder er det endnu en betingelse, at der bliver udarbejdet en aftale til regulering af udlånet mellem spilleren og den udlånende klub⁷⁵. Det ses ofte, at sådanne aftaler udarbejdes som en tredjepartsaftale mellem spilleren og de to klubber, sådan en form for aftale regulerer både forholdet mellem spilleren og de respektive klubber, ligeledes forholdet mellem de to

⁷⁴ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 491

⁷⁵ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 491

klubber alene⁷⁶. I disse aftaler bliver det fastlagt, hvilken af de to klubber skal betale for det givne låneforhold. Hertil også hvilken klub der skal yde betaling af løn til spilleren under hele låneperioden.

Dette kan skabe en vis forvirring, omkring hvilken ansættelseskontrakt den pågældende spiller egentlig er bundet af, om det er den udlånende klubs eller den lånendes klubs ansættelsesaftale. Det må her vurderes, at den klub som en spiller skifter til ved udlån, må anses til at være arbejdsgiver for spilleren og den kontrakt der er indgået her imellem må konkluderes til at være gældende under hele låneperioden. Spilleren træner og spiller ikke for den udlånende klub i perioden, derfor må det fastslås at ansættelseskontrakten der er udarbejdet med spilleren og den lånende klub er gældende for hele perioden. Her har FIFA som udgangspunkt også den opfattelse, at den oprindelige ansættelsesaftale med den udlånende klub som indeholder gensidige rettigheder og pligter mellem spilleren og den udlånende klub, er sat på pause under hele låneperioden og afløst af den nye ansættelseskontrakt mellem spilleren og den lånende klub. Hvilket vil sige at den oprindelige ansættelsesaftale med den udlånende klub ikke finder anvendelse i den tid hvori spilleren er udlånt, men aftalen træder i kraft igen når låneperioden er ophørt⁷⁷. Der er her vigtigt at nævne, at den lånende klub naturligvis ikke er berettiget til at indgå transferaftaler vedrørende den pågældende spiller som er på udlån, uden den fornødne skriftlige godkendelse fra både den udlånende klub samt spilleren der er på udlån.

Det må her delkonkluderes at et udlån at en spiller skal tolkes som en transfer, da der som nævnt tidligere foreligger en ansættelseskontrakt mellem de to parter. Derved er det også vigtigt at nævne, at man som spiller alligevel ikke er sikker på at vende tilbage til den oprindelige klub som man blev udlånt fra. Det kan skyldes at låneperioden ligger sidst i spillerens kontrakt med den udlånende klub og derved efter låneopholdets ophør, at spilleren står kontraktløs tilbage. Det kan også ske af spilleren ikke præstere, under låneopholdet og derved bliver udlånt til flere klubber under en længere periode og derfor ikke vender tilbage til den oprindelige klub inden kontraktens ophør.

⁷⁶ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 491

⁷⁷ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 492

FIFA bakker op omkring, at et låneforhold skal anses som værende en transfer, hvilket betyder at der ved udlån af en professionel spiller til en klub, som tilhører et andet lands forbund. Her skal der, som tilfældet er ved en permanent transfer, ske udveksling af ITC. Herunder skal det givne låneforhold samtidig også anføres i det tidligere nævnte Player Passport. Ydermere skal udlån af spillere også registreres i de fastsatte transfervinduer, i overensstemmelse med de regler som er gældende for internationale transfers⁷⁸. Et udlån skal altså med samme regler som en permanent transfer, kun kunne registreres i de to fastlagte transfervinduer.

3.1.3 Kontrakts stabilitet (Contractual Stability)

Ifølge ansættelseskontrakter mellem en klub og en professionel spiller, så skal kontrakten mellem disse to mindst løbe til næstkommende sæsonafslutning jf. RSTP art. 18. Denne kontrakt må max varer 5 år, hvis spilleren er mindst 18 år gammel, dog kan nationale regler tillade længere kontrakter mellem parterne.⁷⁹ Hvis en af parterne yder en kontraktmisligholdelse overfor den anden part, så skal en aftalt kontraktperiode ud over de 5 år ikke medtages i relation til beregning af eventuel økonomisk erstatning. Dog må kontrakten max varer 3 år, hvis spilleren er under 18 år. Hvis en spiller under 18 år indgår en kontrakt med en klub, hvor kontrakten er længere end de tilladte 3 år, så er den pågældende spiller ikke bundet af kontrakten efter udløbet af de første 3 år⁸⁰. Spilleren vil kun være kontraktlig forbundet til klubben, hvis spilleren efterfølgende accepterer at være kontraktmæssig bundet til klubben længere end de 3 år.

En af de vigtigste principper indenfor fodboldens verden mht. Reguleringen af forholdet mellem professionelle spillere og klubber er, at en kontrakt alene kan ophøre ved udløbet af en kontraktperiode eller ved en indbyrdes aftale mellem parterne, hvor der accepteres, at kontrakten ophøres. Dette princip finder anvendelse i RSTP art. 13. "*A contract between a professional and a club may only be terminated upon expiry of the term of the contract or by*

⁷⁸ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 492

⁷⁹ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 492

⁸⁰ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 492

*mutual agreement*⁸¹. Formålet med denne bestemmelse er, at parterne der vælger at indgå i en aftale sammen, skal forpligtes til at respektere og opfylde kontrakten efter dens indhold. Dette princip beskrives ofte som *pacta sunt servanda*⁸², og er som tidligere nævnt fastsat af CAS. For at sikre denne kontraktstabilitet mellem professionelle spillere og klubber, særligt indenfor de første år af en kontraktperiode, så har FIFA introduceret begrebet *protected period*⁸³. Dette begreb er defineret ved at, der i en periode af tre sæsoner eller tre år, afhænger af hvad der kommer først, træder i kraft hvis kontrakten er indgået før spilleren fylder 28 år. Hermed dækker dette begreb også over en periode på to sæsoner eller to år, afhængigt af hvad der kommer først, træder i kraft hvis kontrakten er indgået efter spilleren er fyldt 28 år⁸⁴. Hvis en af parterne misligholder sine kontraktmæssige forpligtelser, så kan dette medfører hårdere sanktioner, hvis misligholdelsen sker indenfor *protected period*, end hvis den sker udenfor denne periode på hhv. 3 år eller 3 sæsoner og 2 år og 2 sæsoner, anhängigt at hvornår spilleren har indgået en kontrakt med en klub.

Det er dog ikke i alle situationer vedrørende kontrakter mellem en spiller og en klub, at det med rimelighed kan kræves af en af parterne, at vedkommende skal respektere den allerede indgået kontrakt uanset omstændighederne. Tidligere nævnte principper såsom *pacta sunt servanda* og *contractual stability* er således modificeret i RSTP art. 14. Denne bestemmelsen slår fast, at en kontrakt kan blive ophævet af både en spiller og en klub, uden risiko for økonomiske og sportslige konsekvenser, når der er en saglig misligholdelse til grunde, også kaldet *just cause*. Ydermere skal det også nævnes, at hvis der sker ophævelse af en kontrakt med *just cause*, på grund af den anden parts væsentlige misligholdelse, så vil den ophævende part sædvanligvis alt efter de konkrete omstændigheder være berettiget til erstatning fra den misligholdende part⁸⁵.

En spillers eller en klubs ophævelse med *just cause* kan være begrundet af mange forskellige forhold, såsom uberettiget fravær eller eksempelvis manglende betaling af forfalden løn og andet vederlag til en spiller. Dette kan være grundlag til ophævelse af kontraktforholdet med

⁸¹ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 493

⁸² *Pacta sunt servanda* er et latinsk ord for "aftaler skal holdes"

⁸³ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 493

⁸⁴ Jf. RSTP's definitioner nummer 8.

⁸⁵ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 493

just cause, dog skal der en konkret vurdering til, for at afgøre om spilleren er berettiget til at ophæve kontrakten vha. *just cause*. Her kigges der på forskellige forhold, såsom hvor lang tid den manglende betaling har stået på og om der før er blevet accepteret forsinket betaling til spilleren. Det er dog en forudsætning, at spilleren skal stille sin arbejdskraft til rådighed, for hvis ikke, så misligholder spilleren sin kontrakt med klubben. Hvis en spiller derimod bliver degraderet til B-truppen, så vil det kun være muligt at ophæve kontrakten med *just cause*, hvis spilleren har et udtrykkeligt kontraktlig krav på altid at træne med A-truppen.

Det følger af RSTP art. 15, at der også kan ske ophævelse med *sporting just cause*. Her kan spilleren ophæve kontrakten med klubben, hvis spilleren er etableret i klubben og hvis spilleren kun har deltaget i mindre end 10% af klubbens officielle kampe i løbet af en hel sæson. Dog tages der her hensyn til spillerens forhold, fx skader, som måske har gjort det umuligt for spilleren, at deltage i mere end 10% af klubbens officielle kampe. Hvis dette er tilfældet, så kan spilleren ikke ophæve kontrakten med *sporting just cause*. Det vurderes også her, at denne bestemmelse kun kan anvendes af professionelle spillere, der allerede er etableret i klubben. Dertil vil denne bestemmelse ikke kunne bruges af unge spillere, som forsat er i gang med deres fodboldmæssige udvikling via træning og uddannelse, da de som udgangspunkt ikke vil være etableret i RSTP. Art. 15 forstand.

Kontrakten er forsat bindende for klubben, da *sporting just cause* kun henviser til spillerens ophævelse af kontrakten. En klub kan ophæve en kontrakt med *just cause* på baggrund af spillerens sportslige niveau og præstationer, skadesforhold, uberettiget fravær eller ved brug af doping eller misbrug af andre stoffer og alkohol jf. RSTP art. 14. Dette kan kun ske, hvis klubben har anvendt et mindre vidtgående tiltag først, hvis det forventeligt vil være tilstrækkeligt til at løse situationen, og der skal udfoldes rimelige bestræbelser på at finde en løsning, inden klubben kan ophæve kontrakten med *just cause*. I de nedenfor kommende afsnit, vil der bestræbes på, at analysere virkningen af *just cause*, fra både klubbernes og spillernes side, hvortil erstatning og eventuelle konsekvenser vil blive behandlet. Disse forhold der vil blive nævnt, er forhold der typisk kan bunde ud i tvister samt uenighed mellem parterne.

Klubbens ophævelse - Just cause

Hvis der forekommer en ensidig ophævelse af et kontraktforhold fra klubbens side, der ophæver en kontrakt med en professionel spiller inden for kontraktens periode, så må dette vurderes til at være en særdeles grov handling fra klubbens side, hvilket kan have en række konsekvenser for den pågældende spiller⁸⁶. Det skal dog nævnes, at der her samtidig vurderes, at ikke enhver misligholdelse af kontraktens vilkår fra spillerens side, vil give klubben ret til at udfører en ophævelse af kontrakten som misligholdt⁸⁷. Hvis det er muligt at klubben kan foreligge mindre vidtgående tiltag, som ville betyde at spilleren kunne overholde sine forpligtelser overfor klubben, så skal disse tiltag prøves an, før den gældende kontrakt ophæves permanent. En betingelse for *just cause* for en klubs ophævelse af en kontrakt mellem klubben og spilleren er, at der foreligger forhold, som gør, at klubben ikke med rimelighed kan forventes at skulle forsætte kontraktforholdet⁸⁸ og hertil, at klubben som tidligere nævnt efter omstændighederne har udført rimelige bestræbelser på at finde en løsning.

Om der er tale om *just cause* eller ej, skal konkret afgøres i hvert tilfælde, baseret på de gældende forhold i hvert enkelt sag, som har haft betydning for den udførte ophævelse af kontrakten. På baggrund af ovenstående, vil der i det følgende komme et par eksempler, men det er her vigtigt at understrege, at disse eksempler ikke må tolkes som værende endelige facit, på kommende lignende tvister⁸⁹.

Eksempel 1:

Klub A er utilfredse med spiller B's sportslige præstationer eller sportslige niveau og vælger at ophæve kontraktforholdet med spiller B.

Her kan klub A som udgangspunkt ikke ophæve kontraktforholdet med spiller B, da der ikke er belæg for *just cause*. Der kan dog være mulige undtagelser til dette, der højst sandsynligt vil betyde, at der kunne være grundlag for *just cause*, hvis spiller B selv er skyld i sine dårlige

⁸⁶ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 494

⁸⁷ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 495

⁸⁸ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 495

⁸⁹ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 495

præsentationer på fodboldbanen. Hvis spiller B med vilje undlader at indfri sine forpligtelser, i forhold til den kontrakt som klub A og spiller B har indgået. Dette kunne være tilfældet hvis Spiller B forsætligt holder sig ude af form og derved ikke deltager i den obligatoriske træning.

Eksempel 2:

Spiller B bliver længere varigt skadet og kan ikke deltage i træning og kampe for klub A, derfor vælger klub A, at ophæve kontraktforholdet.

Spiller B's skadesforhold udgør ikke *just cause* for en ophævelse af kontrakten fra klub A's side, dette er selvom skaden som er påført spiller B, indebærer at det ikke for klub A er muligt at bruge spiller B i truppen over flere måneder eller måske en hel sæson. Klubberne og spillerene har dog mulighed for at tegne diverse forsikringer, som dækker en spillers længerevarende skader. Der er dog en udtagelse her til, for hvis skaden er hændt som strid mod kontraktens vilkår, så vil det formentligt være muligt for klub A, at ophæve kontrakten med *just cause*. Klub A vil hellere ikke kunne ophæve kontrakten med *just cause*, hvis skaden som spiller B pådrog sig betyder, at spiller B bestandigt vil være ude af evne til at spille fodbold på et professionelt niveau, som tilfældet har været. Hvis klubben på baggrund af disse evigt varende skader ophæver kontrakten uden *just cause*, så vil der være mulighed for, at en erstatning til spiller B, ville medføre en negativ betydning⁹⁰.

Eksempel 3:

Spiller B møder ikke op til træning og kamp for klub A, grunden er, at spiller B simpelthen ikke gider. Derfor ophæver klub A kontraktforholdet med spiller B.

Hvis spiller B har uberettiget fravær hos klub A, så kan dette medføre *just cause* for klub A's ophævelse af kontrakten med spiller B. Der skal dog endnu en gang gøres klart, at det igen afhænger af de konkrete omstændigheder og forhold, der lægges til grund i hver enkelt tvist. Forhold som vil være vigtige at understrege, er selvfølgelig hvor længe fraværet har stået på. Om der er tale om en gang eller om det hyppigt sker, at spiller B ikke møder op, med videre hvilke konsekvenser fraværet har haft for klubben. Det må endvidere vurderes, at uberettiget

⁹⁰ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 495

fravær til to kampe, må anses værende en mere alvorlig omstændighed, end hvis der er tale om uberettiget fravær til en enkelt træning i sæsonen.

Eksempel 4:

Spiller B er testet positiv for brugen af doping og misbrug af andre stoffer, klub A vælger derfor at ophæve kontraktforholdet med spiller B.

Der er visse ting som efter omstændigheden ville kunne betyde *just cause* for klub A's ophævelse, af kontrakten med spiller B. Herunder dopingmisbrug, misbrug af andre stoffer eller misbrug af alkohol⁹¹. Herved vil der specielt være belæg for *just cause*, hvis en spiller på grund af en dopingforseelse eller eventuelt stofmisbrug er blevet udelukket fra at deltage i diverse turneringer, dette vil medfører at spilleren er ude af stand til at indfri sine forpligtelser som er indgået i kontrakten med klubben. Hvis der er tale om misbrug af alkohol, så kan "*misbrug*" tolkes meget bredt, da der er kæmpe forskel på om en spiller får et glas vin hver dag eller om der bliver drukket flere genstande om dagen, som har påvirkning på spillerens præsentationer. Først nævnte, vil om noget ikke medfører *just cause*, men sidst nævnte vil med stor sandsynlighed medfører *just cause* fra klubbens side.

Her er det yderst interessant at rette blikket, mod en af de mere kendte sager vedrørende misbrug af stoffer jf. CAS 2005/A/876. Denne sag omhandler den tidligere rumænske professionelle fodboldspiller, Adrian Mutu. Han skiftede i august 2003 fra italienske AC Parma til den engelske klub Chelsea FC, her betalte Chelsea FC en overgangsum lydende på 22.500.000 euro til den italienske klub. Mutu blev senere i 2004, altså et år efter skiftet til Chelsea, testet positiv for brugen af kokain. Dette fik Chelsea til at øjeblikkeligt ophæve Mutu's kontrakt, som værende væsentlig misligholdt. På baggrund af den positive test, så blev Mutu suspenderet fra al deltagelse i fodbold frem til maj 2005⁹².

Der har efterfølgende været flere sager omhandlede denne tvist, mellem Adrian Mutu og Chelsea FC. I første sag herom konkluderede CAS, at der ved indtagelsen af kokain, måtte vurderes at Mutu i væsentlig grad misligholdt sin kontrakt med Chelsea FC, hvor efter

⁹¹ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 496

⁹² Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 496

klubbens ophævelse af kontrakten var sket med *just cause*⁹³. Hertil var Chelsea FC samt berettiget til at modtage kompensation fra Mutu. I de senere afgørelser jf. CAS 2013/A/3365 og CAS 2013/A/3366, blev det specificeret, at selvom Mutu havde væsentligt misligholdt sine forpligtelser over for sin gældende kontrakt og over for Chelsea FC. Her var det dog op til sidstnævnte at ensidigt beslutte, hvorvidt ønsket om at ophæve kontrakten med Mutu skulle stå ved eller om Chelsea FC selvom de konstaterede forhold, stadig ønskede at fastholde kontrakten og hermed forsat have Mutu kontraktlig bundet i hele den oprindeligt aftalte kontraktperiode⁹⁴.

Denne afgørelse belyser tydeligt virkningen af *just cause* og hvornår dette kan benyttes i sager omhandlende misbrug af doping eller andre stoffer. Det vurderes her, at det grundlæggende forhold, som har haft betydning for om der forelå *just cause* eller ej, anses for at være den udelukkelse som Mutu modtog da han blev testet positiv i brugen af doping. Udelukkelsen betød, at Mutu ikke kunne deltage i kampe for Chelsea, hvilket medfører, at Mutu ikke kunne overholde de kontraktlige forpligtelser, som var indgået med klubben. Det må endvidere vurderes, at hvis en spiller i fremtiden bliver testet positiv af et stof, der ikke er ligeså omfattende som begrebet *doping*, så kan det medføre, at der ikke nødvendigvis foreligger *just cause*.

Spillerens ophævelse – just cause

Det forhold, som må anses at forekommer flest gange når der tales om spillerens ophævelse af kontrakter med eller uden *just cause*, må vurderes til at være klubbens manglende betaling til spilleren. Dette kan dække alt lige fra udbetaling af løn, diverse bonusser og herunder til eventuelle andre økonomiske krav, som er blevet aftalt ved indgåelsen af kontraktforholdet mellem spilleren og klubben.

Eksempel 1:

Klub A betaler ikke spiller B's løn til tiden, hvilket får spiller B til at ophæve kontraktforholdet med klub A.

⁹³ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 496

⁹⁴ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 496

Disse situationer, med manglende betaling fra klubbens side, kan medføre til, at en spiller ophæver kontrakten med klubben, ydermere vil spilleren højst sandsynligt rejse krav om betaling af erstatning pga. Klubbens eventuelle væsentlige misligholdelse overfor spilleren⁹⁵. Som udgangspunkt må det her konstateres, at en klubs mulige økonomiske vanskeligheder ikke medfører en saglig grund, for ikke at overholde de forpligtelser, som klubben økonomisk har for en spiller. Det er derfor muligt, at disse situationer medfører *just cause*, når en spiller ophæver sin gældende kontrakt, baseret ud fra klubbens påståede væsentlige misligholdelse af sin betalingsforpligtelser til spilleren⁹⁶. Endvidere selvom denne væsentlige misligholdelse ikke er grundet klubbens manglende betalingsvilje, men simpelt grundet klubbens manglende betalingsevne⁹⁷. Det skal dog her nævnes, at manglende betaling til en spiller, ikke nødvendigvis betyder, at der er belæg for *just cause*, når en spiller ensidigt ophæver en kontrakt. Det skal nemlig her bedømmes hvorvidt den manglende betaling har uvæsentlig karakter eller ikke, da dette kan afgøre om der foreligger *just cause*. Dermed kan det betyde, at en spiller har ret til at ophæve sin kontrakt baseret ud fra en væsentlig misligholdelse fra klubbens side. Hvis der er tale om en uvæsentlig misligholdelse fra klubbens side, så vil det som udgangspunkt ikke medføre *just cause*, for spillerens ophævelse.

Det konstateres også ud fra retspraksis, at det netop er en betingelse for *just cause*, at det udestående beløb er af en ikke-uvæsentlig størrelse⁹⁸. Det har på denne baggrund betydet, at manglende betaling fra klubbens side, som strækker sig over en periode på to eller tre måneders vederlag, ikke som udgangspunkt har medført til en væsentlig misligholdelse, hvorved spilleren ikke havde *just cause* i forbindelse med ophævelse af den gældende kontrakt til klubben. Hertil kommer det også, at hvis der foreligger manglende betaling, så kan spilleren ikke se passivt til, samtidig med at ophæve kontrakten med *just cause*. Det er nemlig endnu en betingelse for *just cause*, at spilleren fremsender en skriftlig rykkerbeskrivelse⁹⁹ til den misligholdende klub, herved skal spilleren have advaret klubben om, hvis der ikke bliver regeret på den forfaldne betaling, så vil det kunne betyde at kontrakten vil blive ophævet. Sådanne betingelse som sidstnævnte, ses oftest i sager hvor det måtte antages, at en

⁹⁵ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 496

⁹⁶ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 497

⁹⁷ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 497

⁹⁸ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 497

⁹⁹ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 497

påmindelse ville løse tvisten inden spilleren ophævede kontrakten med klubben. Et eksempel kan være, at en spiller tidligere har accepteret en forsinket betaling af vederlag¹⁰⁰, så vil der på baggrund af disse omstændigheder blive pålagt spilleren større krav mht. at meddele klubben om den ønskede ophævelse af kontrakten. Det forekommer samtidig som en betingelse for *just cause*, at selvom der er sket manglende økonomisk betaling til spilleren, så har spilleren stadig et ansvar for at kontrakten stadig overholdes. Herved forstås, at spilleren skal under hele kontraktperioden, stadig stræbe efter at overholde sine forpligtelser mht. den indgået kontrakt og herved at stadig have stillet sin arbejdskraft til rådighed overfor klubben, trods det faktum at sidstnævnte ikke har overholdt sin betalingsforpligtelse overfor spilleren. Herved har både klubben og spilleren mulighed for, at med bindende virkning mellem parterne at aftale en nærmere periode. Hvor man indenfor denne periode, ikke anser manglende rettidig betaling af fx løn eller bonus, værende væsentlig nok til at der er *just cause* ved en ophævelse af kontrakt fra spillerens side.

Her kan nævnes CAS 2015/A/393 Patrick Nkenda v. AEL Limasol FC, fordi der i denne sag blev aftalt en nærmere periode, for eventuelt manglende betaling af løn og bonus. I denne konkrete sag, vurderede CAS specifikt, at den indgående aftale om en 90-dages *grace period* for klubbens betaling af løn til spilleren værende gyldig og bindende¹⁰¹. Det betød, at manglende rettidig betaling indenfor denne aftalte 90-dages periode, ikke medførte *just cause* for spillerens ophævelse af den pågældende kontrakt.

Hertil kan der gives anledning til tvister vedrørende *just cause* for en spillers ophævelse af sin kontrakt, hvis den pågældende spiller bliver sorteret fra klubbens førstehold og bliver degraderet til enten 2. Holdet eller et eventuelt 3.hold.

Eksempel 2:

Spiller B har ikke præsteret optimalt i kampene for klub A, over en længere periode. På baggrund af dette, vælger klub A at flytte spiller B ned på klubbens andet hold. Hvor ved spiller B ophæver kontraktforholdet med klub A.

¹⁰⁰ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 497

¹⁰¹ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 497, note 26

For at vurdere, hvorvidt der forligger *just cause* i sådanne situationer, så skal man kigge kontraktforholdet igennem for de to parter. For hvis der i kontrakten mellem spiller B og klub A udtrykkeligt er aftalt, at spiller B altid er berettiget til at træne med klub A's bedste hold¹⁰². Ved sådan en aftale, må det vurderes, at der så er saglig begrundelse til at ophæve kontraktforholdet med *just cause*. På den anden side, hvis intet er dokumenteret mht. spiller B's status på holdet, så vil der ikke kunne foreligge *just cause* i disse situationer. En klub kan have gode hensigter med at degradere en spiller til fx 2.holdet, for at give denne spiller selvtillid, ved at spille imod nogen formentlig dårligere modstandere, her skal klubben passe på og se hvad der egentlig er blevet indgået i kontrakten.

Ophævelse af kontrakter og dens konsekvenser

Som tidligere nævnt, så skal der ikke ske erstatning, så længe en kontrakt bliver ensidigt ophævet med *just cause*. Dog skal der ske erstatning, hvis en kontrakt bliver ensidigt ophævet uden *just cause* jf. RSTP art. 17. *Sker der en ophævelse af et kontraktforhold mellem en spiller og en klub uden just cause, så skal den ophævede part betale erstatning til den forurettede kontraktpart*¹⁰³. Her er der ikke et skema til rådighed, der afgøre hvor stor erstatningen skal være. Her lægges der dog forskellige forhold og kriterier til grund, som skal afgøre størrelsen på den eventuelle erstatning. Her er det dog også muligt, at parterne i mellem har aftalt udtrykkeligt, hvad sådan en erstatning skal løbe op i størrelsesmæssigt. Der er dog visse grænser hertil, vedrørende hvor stort et erstatningsbeløb der kan aftales parterne i mellem jf. CAS 2013/A/3205.

I denne omtalte sag vedrørende to klubber hhv. Maritimo da Madeira fra Portugal og AEP Paphos fra Cypern, blev der aftalt et eventuelt fremtidig erstatningsbeløb. Disse to klubber havde en lejeaftale vedrørende en spiller som blev lejet fra den ene klub til den anden. I denne aftale fremgik det, at den udlånende klub skulle modtage et beløb lydende på 15.000 euro fra den modtagende klub i forbindelse med denne lejeaftale. Det blev videre aftalt, at hvis den modtagende klub væsentligt misligholdt den indgåede aftale, så skulle den modtagende klub betale et erstatningsbeløb lydende på hele 500.000 euro. Det aftalte lejebeløb blev dog ikke

¹⁰² Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 498

¹⁰³ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 499

betalt, hvilket resulterede i at den udlånende klub rejste krav om betaling af de førnævnte 15.000 euro samt 500.000 euro som udgjorde erstatningsbeløbet i aftalen mellem dem.¹⁰⁴

Kravet på denne erstatning blev senere afvist af FIFA, kravet blev midlertidigt anset for værende overdrevet stort i forhold til summen på selve låneaftalen. Dette resulterede i, at kravet senere blev indbragt for CAS, hvor selve klausulen om betaling af erstatningsbeløbet blev anset for værende gyldigt, på baggrund af, at klausulen indeholdt oplysninger om de to klubber, erstatningens størrelse samt hvornår erstatningspligten ville indtræde¹⁰⁵. Baseret ud fra kun dette forhold, så var den lånende klub forpligtet til at betale erstatningsbeløbet på 500.000 euro hertil også 15.000 euro som blev aftalt for selve lejeopholdet for spilleren.

Det er dog anderledes reguleret i schweizisk ret jf. Swiss Code of Obligations art. 163, det følger af denne bestemmelse:

“Excessively high liquidated damages shall be reduced at the discretion of the judge.”

Her tilsidesættes parternes autonomi i relation til at aftale størrelsen af en erstatning i tilfælde af misligholdelse af en kontrakt, hvis det er af en overdreven størrelse. Derfor vil det her være muligt at nedsætte det aftalte erstatningsbeløb, som berører den del af beløbet, som vurderes til at være *excessive*¹⁰⁶, dog med omstændighederne i mente. Efter de konkrete forhold er taget til betragtning, ydermere det forhold, at spilleren der var udlånt, straks vendte tilbage til den udlånende klub i samme gode form, som da han forlod klubben og med udgangspunkt i at den udlånende klub ikke har haft økonomiske konsekvenser ved, at kontrakten blev væsentlig misligholdt. På baggrund af disse forhold, så blev erstatningskravet nedsat til 50.000 euro¹⁰⁷, altså reduceret en stor del fra det egentlige aftalte erstatningsbeløb. Der skal dog ikke ske reducere af en eventuelt aftalt erstatning for det beløb, som må anses for rimeligt i det konkrete tilfælde, da parternes autonomi spiller ind, men der skal derfor kun

¹⁰⁴ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 499

¹⁰⁵ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 499

¹⁰⁶ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 500

¹⁰⁷ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 500

ske nedsættelse ved de erstatningsbeløb, som anses for værende excessive¹⁰⁸, altså overdrevne erstatningsbeløb.

*"Til forskel fra reglerne om betaling af erstatning er det alene i tilfældet af ophævelse af kontrakter uden just cause inden for the protected period, at der i henhold til RSTP art. 17.3 og art. 17.4 skal pålægges den misligholdende kontraktpart sportslige sanktioner."*¹⁰⁹

Hvis en spiller ophæver sin kontrakt uden *just cause* inden for *the protected period*, så idømmes den misligholdende spiller en 4 måneders karantæne fra alle officielle kampe jf. Art. 17.3, dette kan ende op i 6 måneder under skærpende omstændigheder. Karantæneperioden er suspenderet i sæsonpauser, medmindre der er tale om en etableret landsholdsspiller og landsholdsslutrunder. Disse sportslige sanktioner træder straks i kraft, når spilleren er blevet gjort bekendt med afgørelsen herom. Der er naturligvis også sanktioner for en klub, når klubben ophæver sin kontrakt med en spiller indenfor *for the protected period*, jf. RSTP art. 17.4. Her vil sanktionsmulighederne som hovedregel bunde ud i af det ikke er tilladt for klubben, at hente nye spillere i de kommende registreringsperioder. Altså, klubben vil være ude af stand til at registrere spiller, hvilket må vurderes til at være en hård og seriøs sanktion for specielt de store klubber rundt omkring. Hertil vil denne sanktion hovedsageligt løbe over et eller flere transfervinduer.

Tidligere på året blev den engelske storklub Chelsea FC idømt selv samme transferforbud mod at registrere nye spillere i de to kommende transfervinduer, på baggrund af klubben var fundet skyldig i at have overtrådt RSTP art. 19. De havde i hele 29 tilfælde overtrådt reglerne som er gældende vedrørende kontrakter med udenlandske mindreårige spillere, som er under 18 år¹¹⁰. Sagen blev anket af Chelsea, men d. 8 maj 2019 kom det frem, at FIFA's disciplinærkomité har valgt at opretholde den tidligere dom, som forbyder at Chelsea kan registrere spillere i de kommende to transfervinduer. Til forskel fra den tidligere dom, så må Chelsea FC dog gerne registrere nye unge spillere under 16 år som ikke er omfattet af

¹⁰⁸ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 500, note 29

¹⁰⁹ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 500

¹¹⁰ <https://www.fifa.com/about-fifa/who-we-are/news/chelsea-fc-the-football-association-sanctioned-for-international-transfers-of-mi> sidst besøgt d. 14 april 2019

reglerne i RSTP art. 19¹¹¹. Det må her konkluderes, at dette transferforbud kan ramme klubben hårdt, både økonomisk og sportsligt. Hertil kommer det, at klubben gerne må sælge ud af spiller og hertil også må benytte sig af de spillere de har sendt på lån i andre klubber.

Der er dog stadig en ting, som Chelsea kan gøre krav på og det er, at anke dommen til CAS. Dette kan betyde, at CAS så beslutter at sætte transferforbuddet på standby mens behandlingen af sagen bliver ført. Dette vil medfører, at Chelsea kan benytte sig af muligheden af at registrerer nye spillere i det kommende transfervindue. Dette vil være muligt at gøre brug af, indtil en eventuel fastholdelse af den afsagte dom igen træder i kraft.

Det er her også værd at nævne, at det ikke kun er klubben og spilleren, som er kontraktlig forbundet, som risikere at blive pålagt sanktioner, hvis der forekommer en kontraktophævelse uden *just cause* fra en af parterne. Det kan nemlig være tilfældet, at grunden til at spilleren har ophævet sin kontrakt med klubben inden for the *protected period*, alene skyldes spillerens kommende klubs medvirken til brud på reglerne omhandlende *contractual stability*¹¹². Hvis dette er tilfældet, så vil spillerens kommende klub derfor også blive anset som værende ansvarlig for kontraktophævelsen, med mulige sportslige sanktioner til følge, der vil her typisk opstå en solidarisk hæftelse for spilleren og dennes evt. kommende klub over for den tidligere klub jf. RSTP art. 17.2. Den nye klub kan dog også gøre brug af et regreskrav mod spilleren, hvis det vurderes til, at spilleren alene eller hovedsagligt bærer ansvaret for kontraktbruddet med klubben jf. CAS. 2009/A/1851. I denne sag godkendte CAS et sådan ovenfor nævnt solidarisk ansvar, på baggrund af, at den nye klub har mulighed for at rejse regreskrav mod spilleren, grundet et muligt allerede betalt erstatningskrav til spillerens tidligere klub. Dog er dette kun gældende, hvis spillerens nye klub ikke væsentligt havde været skyld i spillerens ophævelse af kontrakten med den tidligere klub¹¹³. På baggrund af dette, så skal klubber der ønsker at registrere nye spillere, som ikke er kontraktlig bundet til en anden klub, være meget opmærksomme på de nævnte forhold. Den køvende klub skal derfor undersøge alle forhold vedrørende den nye spiller, dels undersøge spillerens Player

¹¹¹ <https://www.fifa.com/governance/news/y=2019/m=5/news=fifa-appeal-committee-passes-decision-on-appeal-lodged-by-chelsea-fc.html> sidst besøgt d. 14 april 2019

¹¹² Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 500

¹¹³ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 501, note 30

Passport grundigt, dette skal gøres, for at sikre, at den købende klub ikke ender ud med at skulle hæfte solidarisk over for en eventuelt klubs erstatningskrav mod den pågældende spiller¹¹⁴.

Som tidligere nævnt er der som udgangspunkt ingen reel forskel i reglerne om betaling af erstatning, hvorvidt der er tale om en spillers eller en klubs ophævelse af en kontrakt uden *just cause*¹¹⁵. Ud fra praksis, er der en forskel vedrørende selve beregningen af erstatningen i forhold til en spillers eller en klubs kontraktlig ophævelser sker. Som nævnt er der ikke et skema, for hvad erstatningsbeløbet ligger på, i diverse sager. Derfor kan praksis, som sådan ikke bruges til afgørelse i fremtidige sager og tvister. Der skal en helt konkret vurdering til i hvert enkelt tilfælde, for at kunne beregne et erstatningsbeløb, ud fra de omstændigheder der måtte være. Det vil sige, at erstatningsbeløbende i to lignende sager egentlig godt kan resultere i to vidt forskellige beløb på baggrund af konkrete forhold og omstændigheder¹¹⁶. Det følger af RSTP art. 17.1, at begrebet *the specificity of sport* bør indgå i beregningen af erstatningsbeløbets størrelse¹¹⁷, da det som skreven ovenover kan bunde ud i beløbsmæssige forskelle jf. CAS 2016/A/4514 og CAS 2016/A/4515 her nedsatte CAS eksempelvis et erstatningsbeløb til nul, baseret ud fra begrebet *the specificity of sports*.

Erstatning til spillere

Hvis der mellem en klub og en spiller ikke er indgået en aftale i kontrakten, som udtrykkeligt indikere størrelsen på et eventuelt erstatningsbeløb¹¹⁸, som klubben skal betale til spilleren, hvis der sker ophævelse af kontrakten uden *just cause*. Hvis dette er tilfældet, så skal erstatningsbeløbet beregnes ud fra de forhold, som fremgår af RSTP art. 17.1¹¹⁹, hvor ved det også er vigtigt at konkludere hvorvidt ophævelsen af kontrakten er sket inden for the *protected period* eller udenfor. Når der er tale om klubbers betaling af erstatning, så skal erstatningsbeløbet beregnes ud fra princippet om positiv opfyldelsesinteresse og herved at

¹¹⁴ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 501

¹¹⁵ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 501

¹¹⁶ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 501

¹¹⁷ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 501

¹¹⁸ En sådan klausul i kontrakten nævnes som "liquidated damages clause"

¹¹⁹ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 502

spilleren jf. Schweizisk ret har pligt til at opfylde sin almindelige tabsbegrænsningspligt¹²⁰. Dette vil betyde at spilleren som udgangspunkt vil blive anset som værende i samme situation, som hvis spilleren forsat var kontraktlig bundet til klubben, herunder med henblik på at diverse vederlag såsom løn, bonus osv., som spilleren ville have modtaget fra klubben, i mellem ophævelsestidspunktet og helt indtil den oprindelige kontrakt ville udgå, skal fradrages i beregningen¹²¹. Derudover kommer det også, at en spiller ud over sit erstatningskrav som er en følge af kontraktophævelsen fra klubbens side, samtidig har krav på at få betalt forfalden løn, bonusbeløb osv. som måtte være tilfældet ved en kontraktlig ophævelse før tid. Disse beløb bliver ikke medregnet i selve erstatningsbeløbet, som bliver beregnet efter de omtalte regler i RSTP art. 17¹²².

Erstatning til klubber

Når der skal beregnes et erstatningsbeløb til en klub, på grund af en spillers ophævelse af kontraktforholdet uden *just cause*, så kan dette ikke reelt fastsættes. Det sker nemlig hyppigt, at en spiller pga. gode præstationer medvirker til, at vedkommendes værdi øges hen over en kontraktperiode, hvilket vil betyde, at den løn som spilleren er forpligtet til at få grundet kontrakten, ikke altid er lig med spillerens opfattelse af, hvad der er rimeligt ift. Spillerens nuværende kvaliteter. Derfor kan det tænkes, at en spiller nemt kan overtalt og fristet til at ophæve sin nuværende kontrakt med sin klub, med tanke på at skifte til en ny klub, som typisk er bedre og som typisk er villig til at betale spilleren en større løn end hidtil. Hvis der sker en uberettiget ophævelse fra klubbens side, så vil dette typisk betyde manglende betaling for resten af kontraktperioden for spilleren¹²³. Sker der derimod det omvendte, så vil dette have større konsekvenser for klubben, herunder økonomiske og sportslige konsekvenser. For her ville klubben nemlig miste muligheden for eventuelt at inddrage en større transferevinst, ved at sælge spilleren til en anden klub under kontraktperioden. For det må formodes at spilleren har udviklet sine færdigheder og til det, ville klubben kunne modtage et større beløb, end hvad de brugte på at købe spilleren.

¹²⁰ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 502

¹²¹ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 502 og 503

¹²² Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 503

¹²³ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 503

For at komme nærmere et facit, på beregningen af en spillers betaling af erstatning til en klub skal ske på, så er det relevant at henvise til CAS 2008/A/1519. Denne sag omhandler en brasiliansk professionel fodboldspiller, ved navnet Matuzalem Francelino da Silva, som ophævede sin daværende kontrakt med den ukrainske fodboldklub FC Shaktar Donetsk, dette skete uden for *the protected period* samt *uden just cause*, grunden til ophævelsen af kontrakten, var at Matuzalem så kunne lade sig registrere hos den spanske fodboldklub Real Zaragoza, hvor ved han efterfølgende blev udlånt til den italienske fodboldklub Lazio, hvor kontrakten blandt andet indeholdt en mulig købsoption for Lazio¹²⁴. I denne afgørelse fastsatte CAS, at eventuel erstatning til klubber også skal beregnes ud fra hele det økonomiske tab som klubben har lidt ved følge af den ophævede kontrakt. Dette gøres gældende på baggrund af princippet vedrørende positiv opfyldelse, hertil skal alle de omkostninger som klubben har haft via indgåelsen af den ophævede kontrakt, her tæller omkostningen for et eventuelt transferbeløb med, det vil sige alle disse omkostninger skal medregnes. Dog skal alle de omkostninger som klubben er blevet sparet for i forbindelse med ophævelsen af kontrakten, fratrækkes ved beregningen af erstatningsbeløbet¹²⁵. Disse sparede omkostninger vil oftest være vederlag i form af løn eller andre bonusser, som måtte være tilknyttet kontrakten. I sagen omhandlende Matuzalem, var der specifikke forhold som CAS tog med i beregningen af erstatningsbeløbet. Herunder indgik den aftalte købsoption, som blev aftalt i mellem Real Zaragoza og Lazio og hertil Matuzalem's løn fra de tre klubber, som han var kontraktlig bundet af igennem perioden, fra han ophævede sin kontrakt med Shaktar Donetsk.

Formålet med at der er disse beregningsprincipper er, at klubber som måtte stå i sådanne situationer kan modtage økonomisk erstatning, der gør det muligt for klubben at kunne registrere en ny spiller, der anses for at have den samme værdi på transfermarkedet, som den kontrakt ophævede spiller har¹²⁶. Endvidere blev det i afgørelsen fra CAS fastlagt, at RSTP art. 17 ikke må og ikke skal vurderes til at være en buy-out¹²⁷ bestemmelse¹²⁸, fordi det ikke skal være muligt, at en spiller og dennes nye klub kan beslutte sig for i fællesskab at ophæve den pågældende spillers nuværende kontrakt uden *just cause* og herved acceptere at betale et

¹²⁴ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 503

¹²⁵ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 504

¹²⁶ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 504

¹²⁷ Buy-Out er når man kan betale sig ud af fx kontrakter.

¹²⁸ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 504

erstatningsbeløb der allerede er fastsat. Hvis der var fastsat et fast erstatningsbeløb, så kunne dette blive udnyttet af de rigeste klubber og derimod stille disse klubber stærkere end allerede i forhold til de mindre rige klubber rundt omkring. På baggrund af dette, så anses det værende nødvendigt, at alle fremtidige sager og tvister bedømmes uafhængigt af hinanden mht. fastlæggelse af sportslige sanktioner og erstatningsbeløb. Hvilket skal betyde, at fremtidige sager skal bedømmes på baggrund af de konkrete forhold som er gældende og derved komme frem til en fastsættelse af erstatningsbeløbet samt eventuelle sanktioner denne ophævelse af kontrakten måtte medbringe.

3.1.4 Træningskompensation

FIFA's regler om træningskompensation er indført i 2001 for alle klubber, som har bidraget til træning og uddannelse af spillere i alderen mellem 12 og 21 år. Formålet med reglerne om betaling af "Training Compensation" var at opretholde en økonomisk motivation for alle klubberne, så de forsat skulle medvirke til at udvikle unge spillere vha. Træning og uddannelse. Selv hvis dette vil betyde at de mest talentfulde spillere senere i karrieren stod overfor et skifte til en ny klub, så sikre reglerne herom, at de klubber der har stået for de unge spillers træning og uddannelse, at netop disse klubber på et tidspunkt får udbytte af de ressourcer, som er blevet brugt på en ung spillers uddannelse og træning¹²⁹. Ydermere følger det af RSTP art. 20, at der nævnes en 23 års grænse for spilleren, dette er på baggrund af at det iht. RSTP forstand, er sådan at det vurderes, at en spillers træning og uddannelse i virkeligheden sker fra spilleren er 12 år til den pågældende fylder 23 år. Bortset fra dette, så skal der altså kun betales træningskompensation for medvirken til træning og uddannelse i årene frem til den sæson, hvor spilleren fylder 21 år¹³⁰. Der er visse undtagelser til netop dette, for en spillers uddannelse og træning kan have været afsluttet længe forinden spillerens 21 års fødselsdag. Dette må vurderes til at kun gælde meget talentfulde unge spillere, som har udviklet sig ekstremt meget i ungdomsårene og derved inden deres 21 års fødselsdag præstere på et bestemt højt niveau fodboldmæssigt. Ved disse situationer, skal der ikke betales træningskompensation for hele perioden, frem til sæsonen hvor spilleren fylder 21 år. Der skal kun betales træningskompensation for den periode, indtil det er blevet

¹²⁹ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 504

¹³⁰ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 505

vurderet at spilleren må have afsluttet sin træning og uddannelse. Netop dette, kan være meget svært at dokumentere selv i praksis.

Det følger af RSTP art. 20, at der skal betales og beregnes træningskompensation til klubber, når:

- 1) *en spiller første gang bliver registreret som professionel, og*
- 2) *ved hver transfer af en professionel spiller mellem klubber fra to forskellige nationale forbund inden udløbet af sæsonen, hvori spilleren fylder 23 år, uanset om dette sker i kontraktperioden eller efter udløbet heraf.*¹³¹

Her er det vigtigt at understrege, at RSTP art. 20, kun henvender sig til internationale transfers, altså transfers mellem to nationale forbund. Hvilket betyder at transfers indenfor samme nationale forbund ikke resultere i træningskompensation ud fra RSTP art. 20. Her kan de nationale forbund dog vedtage regler mht. træningskompensation, jf. Cirk. 114.2018, hvor DBU har fastsat betaling af træningskompensation.

Der skal dog ikke betales og beregnes træningskompensation til klubber, hvis:

- 1) *spillerens tidligere klub har ophævet spillerens kontrakt uden just cause, da dette alene afskærer denne misligholdende klub fra retten til at modtage Træningskompensation.*
- 2) *spillerens skifter til en Kategori 4 klub, eller*
- 3) *spilleren i forbindelse med sin transfer reelt overgår fra at være professionel til at være amatør i den nye klub.*¹³²

Når der sker en transfer, hvor en spiller for første gang registreres som professionel i en anden klub, så er denne anden klub hvor spilleren registreres, forpligtet til at betale Træningskompensation til alle de klubber der har medvirket til spillerens "training and education"¹³³ fra det tidspunkt spilleren fyldte 12 år. Den nye klub kan følge spillerens historik gennem alle årene siden sæsonen, hvori spilleren fyldte 12 år, gennem vedkommendes Player Passport. For at en tidligere klub kan modtage træningskompensation,

¹³¹ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 505

¹³² Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 505

¹³³ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 505

så er det en betingelse, at denne tidligere klub skal have medvirket til spillerens *training and education* i den angivne periode. Hvis der efterfølgende sker endnu en transfer af denne pågældende spiller, vel og mærke en transfer mellem klubber som ikke tilhører det samme nationale forbund. Hvis denne transfer sker inden for sæsonen, hvor spilleren fylder 23 år inden udløbet af den sæson, hvori inden udløbet af den sæson, hvori spilleren fylder 23 år, så skal der kun beregnes og betales træningskompensation til spillerens sidste klub. Det kan hertil også forekomme, at en spiller genregistreres som professionel, hvis denne spiller efter en given transfer blev anset som værende amatør. I dette tilfælde hvor en spiller genregistreres som professionel indenfor 30 måneder efter at være registreret som amatør, så skal den nye klub beregne og betale træningskompensation jf. RSTP art. 3.2 på baggrund af reglerne i RSTP art. 20¹³⁴ Træningskompensation skal dække de udgifter en klub har haft i forbindelse med at træne og uddanne en spiller, der skal dog i beregningen hertil indgå, at man som klub skal træne og uddanne mange spillere, for at fostre en spiller der senere viser sig, at blive professionel. Dette forhold omtales af FIFA, som *player factor*¹³⁵.

Det er her FIFA's opgave, at der hvert år fastsættes et beløb, der skal gælde som udgangspunkt for beregningen af betalingen af Træningskompensation for hver af de fire kategorier, ud fra et helt år. I disse beløb, er det tidligere ovenover nævnte *players factor* indregnet¹³⁶. FIFA fordelingen af beløbene i de fire kategorier, gældende for 2018, jf. Cirk. Nr.1627. ses i bilag 2. Disse kategorier anses af give et retvisende billede på klubbernes forventede gennemsnitlige omkostninger i forbindelse træning og uddannelse af spillere.

Ser man nationalt på denne inddeling af hold, til de fire kategorier, så har DBU også til opgave at inddele de danske klubber ind i de fire kategorier, hvilket ser således ud:

Kategori 2 - Superligaklubberne

Kategori 3 - 1. Divisionsklubberne

Kategori 4 - 2. Divisionsklubberne

¹³⁴ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 506

¹³⁵ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 506

¹³⁶ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 506

Her er det værd at bemærke, at ingen danske klubber befinder sig i kategori 1. Til sammenligning med andre forbunds klubber, så kan det nævnes at de spanske klubber i *La Liga* alle befinder sig under Kategori 1.

Når man skal beregne træningskompensationen, så er der sat nogen forhold ind, for at forhindre at træningskompensationen ikke bliver fastsat for højt. En af de ting som er værd at lægge mærke til her, er at der mellem spillerens 12 og 15 års fødselsdag, er bestemt, at beløbet som er fastlagt under kategori, skal anvendes til beregningen af disse spillers træningskompensation¹³⁷. Hvis det er tilfældet, at en spiller har spillet i en klub som værende amatør og herefter blevet professionel i samme klub, så vil en fremtidig international transfer til en anden klub ved et andet lands forbund, være forpligtet til at betale træningskompensation til spillerens tidligere klub. Spillerens tidligere klub har herved ret til at få træningskompensation for hele perioden, både under den periode hvor spilleren var amatør men også for den periode hvor spilleren var på en professionel kontrakt med klubben. Reglerne for betaling af træningskompensation finder også anvendelse ved låneforhold jf. RSTP art. 10.1¹³⁸. Her vil klubber, som har haft spillere på udlån også kunne kræve andel i træningskompensation for den periode, hvor i klubben effektivt har trænet og uddannet spilleren.

Ydermere er der aftalt en række særlige regler gældende for transfers mellem klubber tilhørende nationale forbund indenfor EU/EØS¹³⁹. Ved en transfer mellem to klubber indenfor EU/EØS, skal træningskompensationsbeløbet beregnes ud fra gennemsnittet af de to klubbens fastsatte kategorier. Dette er dog kun tilfældet, hvis en spiller skifter fra en lavere rangeret klub til en klub som er højere rangeret. Derimod, hvis en spiller skifter fra en højere rangeret klub til en lavere rangeret klub, så skal beløbet som er fastsat af FIFA for den lavere rangerede klubs kategori bruges til beregningen af træningskompensationen. Der foreligger dog også en undtagelse til træningskompensation vedr. EU/EØS området. En klub er nemlig ikke berettiget til træningskompensation, hvis en spiller skifter klub, ved kontraktudløb. Medmindre klubben kan dokumentere, at de senest 60 dage inden kontrakten udløb, har

¹³⁷ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 507

¹³⁸ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 507

¹³⁹ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 507

tilbudt den givne spiller en kontraktforlængelse¹⁴⁰. Denne kontraktforlængelse, kan ikke være af dårligere karakter end den seneste kontrakt spilleren havde med klubben. Kontraktforlængelsen skal altså, som minimum indeholde magen til økonomiske forhold, som den seneste kontrakt spilleren og klubben havde mellem sig. Hvis en klub eller flere klubber ikke respekterer RTSP's regler vedrørende træningskompensation, så er FIFA's Disciplinary Committee kompetente til at sanktionere disse klubber, både økonomisk og sportsligt¹⁴¹.

3.1.5 Solidaritetsbidrag

Som tidligere nævnt, så er det en vigtig del for fodboldens verden, at man som spiller er kontraktlig forbundet til en klub i en vis periode, for at man som spiller ikke bare kan skifte klub, som man nu har lyst til når et transfervindue åbner. Her er det dog også som tidligere nævnt vigtigt, at en kontrakt godt kan ophæves lovligt inden kontraktudløbet, hvis det sker med *just cause*, eller så længe parterne er enige i denne ophævelse af kontrakten, hvilket følger af RSTP art. 13. Sidst nævnte ses oftest, når en klub er interesseret i en spiller, som allerede er kontraktlig bundet til en anden klub. Hvis så disse parter når til enighed, hhv. Spilleren, den nuværende klub og den nye interesserede klub. Herved vil spilleren der allerede er kontraktlig forbundet til en klub, i kontrakt perioden skifte til en ny klub og derved betaler den nye klub et transferbeløb til den anden klub for at, de har indvilliget i at bringe den nuværende kontrakt til ophør¹⁴². Et sådan transferbeløb kan sammensættes på baggrund af flere forskellige forhold, eksempelvis kan transferbeløbet påvirkes af spillerens præstationer for den nye klub. Det ses, at et transferbeløb kan stige, på baggrund af antal kampe spillet for den nye klub i den kommende sæson. Disse typer af fremtidige beløb skal dog udtrykkeligt inddrages i kontrakten klubberne mellem. Ved siden af et transferbeløb, så kan det forekomme at den nye klub også betaler en såkaldt sign on fee til spilleren, fordi spilleren har accepteret og indvilliget i at skifte klub. Selve sign on fee og andre former for vederlag, er uden betydning for beregningen af solidaritetsbidrag¹⁴³.

¹⁴⁰ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 507 og 508

¹⁴¹ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 508

¹⁴² Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 508

¹⁴³ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 508, note 41

Hvis der sker en transfer, for en klub køber en spiller der allerede er kontraktlig bundet til en anden spiller, så kan transferbeløbet hidrørende denne transfer give et indblik i spillerens værdi, hvilket hovedsagligt vil være et resultat af den pågældendes spillers træning og uddannelse, som eventuelle andre klubber har stået for. Derfor skal en del af dette transferbeløb fordeles ud til de klubber hvor spilleren har været registreret, netop for at sikre, at disse eventuelle mindre amatørklubber forsat har en interesse i at udvikle unge spillere og derved modtage en belønning senere gennem et solidaritetsbidrag jf. RSTP art.21. Det er vigtigt at nævne endnu en gang, at denne bestemmelse kun referer til transfers af en professionel spiller, som skifter klub inden udløbet af pågældendes hidtil gældende kontrakt. Dertil dækker denne bestemmelse også kun over klubber, hvori spilleren har været registreret i sæsonerne mellem spillerens 12- og 23 årsfødselsdag¹⁴⁴. Ydermere at reglerne vedrørende solidaritetsbidrag, kun hidrører internationale transfers, som også er gældende ved alle regler i RSTP. Regler vedrørende nationale transfers, kan fastsættes internt af de nationale forbund.

Et solidaritetsbidrag udgør en andel på max 5% af enhver transfersum, de 5% skal fordeles ud på de klubber hvor spilleren har været registreret i sæsonerne mellem spilleren fyldte 12 og 23 år. Det er her vigtigt at skelne mellem, hvornår den pågældende transfer sker. For hvis transferen er indgået efter sæsonen, hvor spilleren fyldte 23 år, så ligger solidaritetsbidraget på de nævnte 5%. Derimod, hvis transferen er indgået før den sæson, hvori spilleren fylder 21 år, så vil det samlede solidaritetsbidrag udgøre 4% af transferbeløbet¹⁴⁵. Hvis der sker en transfer efter den sæson hvor en spiller fylder 23 år, så fradrages det samlede solidaritetsbidrag i det oprindelige transferbeløb. Dvs. At den sælgende klub, medmindre andet er aftalt, modtager 95% af det aftalte transferbeløb¹⁴⁶.

Spillerens pågældende alder spiller ingen rolle vedrørende udbetaling af solidaritetsbidrag til spillerens tidligere klubber. Ydermere påhviler ansvaret alene den nye klub, og det kan ikke gyldigt aftales at den sælgende klub skal afregne for solidaritetsbidraget til tidligere klubber.

¹⁴⁴ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 508

¹⁴⁵ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 509, note 43

¹⁴⁶ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 509

For at forstå fordelingen af solidaritetsbidrag til de tidligere klubber, så skal det først nævnes, at solidaritetsbidraget fordeles pro rata mellem de tidligere klubber, hvori spilleren har været registreret tidligere i karrieren, dette følger også af spillerens Player Passport. FIFA har fordelt solidaritetsbidraget på følgende måde, som ses i bilag 3.

Ligesom med træningskompensation, så finder reglerne i RSTP art. 10.1 også anvendelse for betaling af solidaritetsbidrag ved låneforhold. Ydermere, er FIFA's Disciplinary Committee kompetente til at sanktionere klubber der ikke respekterer reglerne vedrørende solidaritetsbidrag. Tvister omkring dette, bliver afgjort hos FIFA DRC¹⁴⁷.

3.1.6 Beskyttelse af spillere under 18 år

Der er blevet skrevet meget om unge spillere i de tidligere afsnit, hvor der er blevet beskrevet, hvad klubberne får ud af at udvikle unge talentfulde spillere i håb om de får et gennembrud og senere bliver professionelle. Spørgsmålet er dog, hvad gør FIFA egentlig for at beskytte mindreårige spillere i denne moderne fodbold verden? Det fremgår nemlig af reglerne i RSTP art. 19, at hovedreglen er at internationale transfers kun er tilladte med den forudsætning, at spilleren er fyldt 18 år. Der er dog til denne regel også visse undtagelser, der kan gøre en international transfer af en mindreårig tilladt. En af undtagelserne er, at den pågældendes spillers forældre flytter med til det andet land, hvori spilleren skal spille, dog at flytningen på ingen måde har forbindelse til fodbold, eller at spillerens bopæl er max 50 km fra grænsen til den modtagende klubs nationale grænse, hertil skal afstanden fra spillerens nuværende adresse ikke overskride 100 km fra den nye klubs hovedsæde¹⁴⁸. Det kræver dog her, at klubberne som er en del af denne transfer, begge godkender denne transfer. Hertil er der også en undtagelse der hidrører EU/EØS området, fordi indenfor EU/EØS tillades der transfers af spillere mellem 16-18 år, dog kun hvis den nye klub tilbyder uddannelse samt betryggende vilkår og rammer for den mindreårige spiller¹⁴⁹. Den sidste undtagelses regel, er vedrørende dispensation i særlige tilfælde, det kan fx være humanitære flygtninge. Her er det irrelevant om spilleren alene eller sammen med sine forældre er kommet til det pågældende land.

¹⁴⁷ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 510

¹⁴⁸ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 510

¹⁴⁹ Alle undtagelserne forudsætter, at der bliver fremsendt en ansøgning til behandling. Det er samtidig den modtagende klubs nationale forbund, der skal indsende fremsende denne ansøgning.

FIFA har med disse betingelser reelt begrænset mindreårige spilleres rettigheder til at lave en international transfer, da der er visse kriterier og vilkår der skal være gældende, før det er tilladt jf. RSTP art. 19. Formålet med disse regler er dog ikke til, for at begrænse mindreåriges spilleres mulighed eller chance for at komme til udlandet og spille fodbold, tværtimod. Dette sørger for, at disse unge spiller er sikret en god udvikling under betryggende rammer og vilkår.

3.1.7 Transfer Matching System

FIFA TMS er etableret i 2010 og forholder sig kun til professionelle fodboldspillere, hertil er formålet med TMS at beskytte mindreårige samt at regulere og holde øje med markedet for internationale transfers¹⁵⁰. Det er endvidere en digital platform for gennemførelse af internationale transfers af professionelle spillere, her er der både tale om permanente transfers og midlertidige transfers. Altså både salg af spillere, men herunder også leje af spillere. Der er her tale om en obligatorisk procedure, hvor til der er dokumentationskrav vedrørende alle transfers. TMS skal bestå af bl.a ITC, player passport, transferaftaler osv. Det betyder at alt dokumenteres, når der er tale om internationale transfers. Alt vedrørende oplysninger om de forskellige spillere og klubber, om der er tale om et salg, leje eller bytte, hertil angivelsen af selve transferbeløbet med oplysninger om mulig betaling vedrørende træningskompensation og solidaritetsbidrag¹⁵¹, Ydermere skal der være oplysninger om de forskellige betalingsfrister samt de allerede gennemførte betalinger. De forskellige forbund og klubberne herunder, er selv forpligtet til at sikre, at diverse dokumenter i forbindelse med transferen er vedhæftet i TMS systemet, hvortil der skal foreligge en yderligere kopi af den ansættelsesaftale som spilleren har indgået med den nye klub samt en kopi af den eventuelle indgået transferaftaler klubberne mellem¹⁵². Alle parter der er en del af dette system, herunder de forskellige nationale forbund, klubberne og spillerne har alle forpligtelser og rettigheder vedrørende anvendelsen af TMS systemet. De er forpligtet til at følge reglerne og

¹⁵⁰ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 511

¹⁵¹ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 511

¹⁵² Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 511

hermed også følge systemer på baggrund af den heraf følgende indberetningspligt¹⁵³. Hvis der sker overtrædelse af disse nævnte regler, så kan den pågældende part sanktioneres af FIFA's Disciplinary Committee.

3.2 UEFA

3.2.1 UEFA Club Licensing and Financial Fair Play

UEFA's Executive Committee godkendte i 2009 et Financial Fair Play system, hvor formålet med dette FFP system var, at få lagt rammen om en mere styrende og bedre økonomisk drift inden europæisk fodbold¹⁵⁴. Endvidere skal FFP sikre, at der i fremtiden for professionelle klubber vil være et økonomisk belæg for forsættelsen af en klubs drift. Formålet med FFP, blev beskrevet at UEFA således:

*"improving the overall financial health of European club football"*¹⁵⁵

Dette betyder at UEFA Club Licensing and Financial Fair Play skal sikre økonomisk forsvarlig drift af professionelle fodboldklubber.

FFP bunder i at, der gennem årene har været utallige eksempler på at klubber har lidt store økonomiske tab, hertil at der generelt var en oplevelse af en forværret markedssituation inden for fodboldens verden¹⁵⁶, hvilket gav udslag i at en mange klubber ikke kunne overholde deres betalingsforpligtelser overfor andre klubber. På baggrund at netop disse problemer, så skal FFP systemet sørge for, at klubberne er forpligtet til at få driften over en fastsat periode til at balancere, denne balance bliver også kaldt for *break-even* Hvilket bunder i at klubberne skal begrænses i at bruge flere penge end de selv tjener samt som tidligere nævnt, så skal det sikre at klubberne overholder deres betalingspligt overfor spillere og andre klubber¹⁵⁷. UEFA har også mulighed for at indhente økonomiske oplysninger fra de klubber, som anses for at være i fare baseret ud fra forskellige økonomiske forhold.

¹⁵³ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 511 og 512

¹⁵⁴ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 515

¹⁵⁵ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 516

¹⁵⁶ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 516

¹⁵⁷ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 516

Financial Fair Play-systemet og UEFA's Licenssystem udgør sammen en platform for UEFA's indsats mht. At europæisk fodbold opnår en økonomisk sund udvikling i fremtiden. Hertil har UEFA's Executive Committee i 2012 godkendt oprettelsen af tokammerorganet Club Financial Control Body, hvor opgaven er at sørge for, at klubberne overholder de indførte regler i regelsættet for *UEFA Club Licensing and Financial Fair play Regulations*¹⁵⁸. For at en hvilken som helst klub kan konkurrere under UEFA regi, så er det en forudsætning, at klubben har opnået den fornødne licens til at deltage i diverse turneringer under UEFA. Som det første skal en klub først opnå en national licens, for at kunne deltage i de nationale turneringer. Typisk udstedes sådanne nationale licenser af det respektive nationale forbund¹⁵⁹. DBU står ligeledes for udstedelserne af licenserne i dansk fodbold på baggrund af de gældende licensregler herfor. Diverse klubber kan kun tildeles licens i forbindelse med deltagelse i europæiske turneringer underlagt UEFA, hvis klubberne acceptere og respektere de detaljerede finansielle rammer for klubbens drift jf. FPP Regulations¹⁶⁰. Der er her vigtigt at nævne, at det er en almindelighed, at en klub som driver virksomhed vil kunne etablere gæld til diverse parter, uden at dette vil gøre klubben uberettiget til licensen. Der er dog her vigtigt at, hvis klubber har en gæld, at de så forsat overholder reglerne vedrørende opnåelse af licens. Dette vil gøres mere klart i følgende afsnit.

Det er en betingelse, at summen af en eventuel nettogæld størrelsesmæssigt er indenfor de gældende rammer. Ligeledes er der også nogen konkrete regler omhandlende forbuddet imod *overdue payables*¹⁶¹. Hermed må en given licenssøgende klub ikke pr. 31. Marts have overdue payables over for andre klubber fra transfers gennemført inden 31. December foregående år, klubbens medarbejdere fra forgående år samt skattemyndigheder vedr. Klubbens medarbejdere fra foregående år¹⁶².

Kravet om det omtalte *break-even* krav er gældende for en løbende 3-årig periode. Det bestemmes her, at klubberne max må have et negativt resultat på 5 mio. Euro. Et negativt

¹⁵⁸ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 516

¹⁵⁹ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 516

¹⁶⁰ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 516

¹⁶¹ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 517

¹⁶² Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 517

resultat på 5 mio. Til 30 mio. Euro kan tillades, hvis forskellen udlignes af *equity participants* eller *related parties*¹⁶³. Hvis der sker overtrædelse af FFP Regulations og at klubberne ikke overholder reglerne her til, så er CFCB kompetent til at behandle sådanne sager samt kompetente til at sanktionere klubberne der ikke overholder reglerne. De mulige sanktioner der er i forbindelse med et brud på *break-even* kravet er således en advarsel, reprimande eller bøde, forbud og restriktioner mod at registrere nye spillere til brug i UEFA-turneringer, udelukkelse fra deltagelse i igangværende og, eller fremtidige UEFA-turneringer og der kan faktisk også ske tilbagekaldelse af titler og præmier¹⁶⁴. Andre forbud ift. Spillere og andre klubber er reguleret i RSTP art. 12 bis. Disse regler er sat i kraft, så man sikre at klubberne sørger for at overholde alle de forpligtelser klubben måtte have, både over for diverse klubber, men også overfor klubbens egne spillere. Disse økonomiske forpligtelser er bestemt i diverse transferaftaler og ansættelseskontrakter, sidstnævnte referer til både spillere og andre ansatte i klubben. Det hævdes at en klub anses for at have *overdue payables*, hvis en kreditor efterfølgende har fremsendt en udtrykkelig skriftlig påmindelse og hertil, at der er blevet fastsat en frist på minimum 10 dage, hvorved klubben skal opfylde den økonomiske forpligtelse¹⁶⁵. Skulle det ske, at en klub på trods af dette, alligevel ikke har opfyldt en betalingsforpligtelse i mere end 30 dage, her er det irrelevant om det er over for en klub eller en spiller. Ved sådanne tilfælde, kan det have store konsekvenser for klubben. Sanktions mulighederne ved sådan en misligholdt betalingsforpligtelse er herved mulig advarsel eller reprimande, bøde eller forbud mod at klubben kan registrer nye spillere, såvel nationalt som internationalt, i op til to fulde transfervinduer¹⁶⁶. Her er der naturligvis forskel på, hvornår man som klub får en advarsel eller om man får et forbud mod registrering af nye spillere. Sidstnævnte må anses, kun at ske i de tilfælde, hvor klubben flere gange har brugt reglerne herom.

På grund af ovenstående, må det antages at klubberne har en stor motivation for, at forsøge at overholde de fastsatte regler samt det må antages, at klubberne vil forsøge at agere mere økonomisk forsvarligt. Et forbud mod at hente nye spillere til klubben, kan få store sportslige

¹⁶³ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 517

¹⁶⁴ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 517

¹⁶⁵ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 518

¹⁶⁶ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 518

konsekvenser, hertil også økonomiske konsekvenser fx manglende sponsoraftaler eller trøjesalg af nye spillere osv.

"Ifølge UEFA's egne oplysninger har indførelsen af FFP-konceptet medført, at omfanget af det økonomiske tab for europæiske fodboldklubber er reduceret med mere end 2/3 mellem 2011 og 2014, fra 1.670.000.000 euro til 468.000.000 euro, mens omfanget af >>overdue payables<< er faldet fra 57.000.000 euro til 5.000.000 euro i perioden fra 2011 til 2015"¹⁶⁷

Ud fra ovenstående, så må det til dels konkluderes, at FFP konceptet har haft en positiv effekt vedrørende klubbers økonomi og håndtering heraf. Det er dog værd at huske, at UEFA's FFP Regulations kun finder anvendelse på klubber, som er omfattet af UEFA's regler og turneringer. Selvom FFP-konceptet har reduceret økonomiske tab samt minsket overdue payables, så er UEFA stadig på kig efter eventuelle klubber, som eventuelt overtræder de givne regler på området.

3.2.2 UEFA VS. Paris Saint-Germain

Specielt den franske storklub Paris Saint-Germain har været i søgelyset hos UEFA i flere omgange, hvorved at klubben allerede i 2014 blev straffet for netop brud på Financial Fair Play Reglerne. Her modtog Paris Saint-Germain en bøde lydende på omkring 450 millioner kroner¹⁶⁸, hvortil de også modtog begrænsninger ift. Holdets Champions League-trup, som betød at de ikke kunne registrere lige så mange spillere, som de andre klubber.

Herefter har Paris klubben været aldeles gavmilde med pengekassen i gennem nogen sæsoner, hvortil specielt købet af den brasilianske stjerne Neymar og det franske stortalent Mbappe, fik UEFA til at rette blikket mod den franske klub. Købet af disse to spillere, løb nemlig op i omkring 3 milliarder danske kroner. Der blev her fra UEFA's side spekuleret i, om den franske stor klub efter disse to store indkøb kunne overholde Financial Fair Play reglerne.

¹⁶⁷ Dansk og international sportsret, 2017, 2. udgave, s. 518

¹⁶⁸ <https://www.independent.co.uk/sport/football/european/psg-ffp-appeal-uefa-paris-saint-germain-decision-upheld-cas-a8830166.html> - sidst besøgt d. 18 april 2019

Der blev derfor i 2017 åbnet en undersøgelse, der skulle bevise, hvorvidt Paris Saint-Germain overholdt regler på området.

Efter knap et års undersøgelse af de givne forhold blev pariser klubben frikend i 2018 af UEFA's Club Financial Control Body. Få måneder efter i 2018 ønskede UEFA sagen genåbnet, for videre undersøgelse af de hidtil forlæggende forhold¹⁶⁹.

For at fastlægge, om hvorvidt sådan en genåbning af en allerede afsluttet sag er i overensstemmelse med reglerne, skal der kigges nærmere på UEFA's regler herom. Det følger af *Procedural rules governing the UEFA Club Financial Control Body*, at der er specifikke krav for, at en allerede afsluttet sag kan genåbnes.

For det første kan der efter en undersøgelse ske fire ting med en sag, jf. art. 14,1. Det følger heraf, at CFCB har valgt at lukke sagen jf. art. 14, stk. 1 litra a. Dernæst vil enhver afgørelse truffet af CFCB, enten bunde ud i en frikendelse eller en konkret sag, der kan have alvorlige konsekvenser til følge, som netop Paris Saint-Germain tidligere nævnt har oplevet. Dog kan en sag kun genåbnes, hvis det senest sker 10 dage efter, at der er blevet udmeldt en kendelse, jf. art. 16, stk. 1. I denne konkrete sag tog det omkring to måneder, at genåbne sagen. Hvilket efter reglerne i art. 16, stk. 1 er en overskridelse af reglerne.

Det fremgår af afgørelsen herom, at Paris Saint-Germain fik medhold i deres appel ved CAS om, hvorvidt UEFA brød sine egne regler vedrørende dette område. Ydermere kom det fra CAS, at denne sag i fremtiden heller ikke vil være mulig at genåbne.

Resultatet af denne afgørelse, er en kæmpe sejr for Paris Saint-Germain, da de i værste tilfælde kunne blive mødt med en kæmpe bøde samt blive suspenderet fra de Europæiske turneringer, fx. Champions League. Det er værd at bemærke, at denne givne 10-dages regel, kan være et stort plus for klubbernes rettigheder mht. at sagen ikke kan åbnes i fremtiden, hvilket kan resultere i at klubberne igen ser mulighed i at åbne op for pengekasen.

¹⁶⁹ <https://www.independent.co.uk/sport/football/european/psg-ffp-appeal-uefa-paris-saint-germain-decision-upheld-cas-a8830166.html> - sidst besøgt d. 18 april 2019

3.3 DBU

3.3.1 Nicki Bille vs. Lyngby Boldklub

Den danske fodboldspiller Nicki Bille blev 2018 fyret fra sin danske klub Lyngby Boldklub, kontrakten mellem disse parter blev ophævet med øjeblikkelig virkning. Dette skete på baggrund af, at Nicki Bille blev sigtet af politiet for eftersigende at have truet en anden person med et luftgevær¹⁷⁰. Dette fik altså Lyngby Boldklub til at ophæve kontrakten med øjeblikkelig virkning. Det er her vigtigt at nævne, at Nicki Bille tidligere i sin karriere har været ramt af flere skandaler, hvilket Lyngby Boldklub var opmærksomme på, men alligevel ønskede at give Nicki Bille en ny start. For at dette kan analyseres nærmere, så henvises der til den tidligere nævnte standardspillerkontrakt, som er fastlagt af DBU.¹⁷¹ Det må her vurderes, at Lyngby Boldklub i DBU's standardspillerkontrakt med Nicki Bille havde udfyldt afsnit 3, vedrørende klubskifte, det må her formodes at der er indgået aftale om, at enhver misligholdelse eller endnu en skandale ville medføre ophævelse af kontrakten, på baggrund af Nicki Billes tidligere episoder.

I forbindelse med ophævelsen lød det ligeledes fra Lyngbys sportsdirektør :

»Vi har individuelt og som klub gjort alt, hvad vi kunne, og det er synd for alle her i huset og udenfor, der har brugt uanede ressourcer og masser af energi på at hjælpe Nicki. Men hvis vi skal være tro mod klubbens værdier, så var der ikke anden udvej,«¹⁷²

Dette kan bringes tilbage til de internationale regler vedrørende *just cause* og reglerne om, at en klub har pligt til at foretage mindre vidtgående tiltag, som eventuelt vil betyde at en spiller kan overholde sine forpligtelser. Det må dog her vurderes, at klubben ikke med rimelighed kan forventes at skulle forsætte kontraktforholdet med Nicki Bille. Dertil må det konkluderes, at kontrakten mellem Nicki Bille og Lyngby Boldklub er retmæssigt ophævet jf. Standardspillerkontrakten, hvor det formodes, at der er blevet stillet krav til Nicki Bille.

¹⁷⁰ <https://www.bt.dk/fodbold/nicki-bille-fyret-i-lyngby> - sidst besøgt d. 24 april 2019

¹⁷¹ Se pkt. 2.4.1 - Standardspillerkontrakt

¹⁷² <https://www.bt.dk/fodbold/nicki-bille-fyret-i-lyngby> - sidst besøgt d. 24 april 2019

4. Konklusion

Afhandlingen har haft til formål at undersøge, hvilken betydning fodboldorganisationernes regler og systemer har for fodboldspilleres og fodboldklubbers status, vilkår og rettigheder, hertil konsekvenserne ved eventuelle overtrædelser..

Det kan indledningsvis konkluderes, at alle tvister omhandlende fodbold, kan blive afgjort ved sportens voldgiftsret CAS, men tvister kan også bedømmes af andre almindelige nationale domstole. Hertil er der en stram og tæt topstyring i international fodbold, som betyder at man som klub og spiller som udgangspunkt kun er omfattet de regler som er fastsat af det nationale forbund hvor i klubben og spilleren er registreret. Hvis dette nationale forbund er medlem af UEFA og FIFA, så er spillerne, klubberne og det nationale forbund, indirekte som direkte også underlagt de love og regler, som er udstedt af disse organisationer. Faktisk skal visse regler direkte indarbejdes i de nationale forbunds regelsæt. Hvilket har betydning for netop spillernes og klubbernes status, ret og vilkår.

En spillers status om værende amatør eller professionel bedømmes efter RSTP. Art 2. Her må det konkluderes, at en spillers status ikke kun kan bedømmes ud fra og spilleren modtager løn fra en klub, det er her afgørende om lønnen spilleren får grundet sine fodboldmæssige aktiviteter er højere end de udgifter, som spilleren har til fodbold. jf. RSTP art 2. Det må her også konkluderes, at den nye 2010-udgave af denne bestemmelse, har medført at der skal en bredere undersøgelse til, for at fastlægge en spillers status.

En klub har ikke ret til selv, at bestemme hvornår der kan registres nye spillere, de må kun registrere spillere i to registreringsperioder over en hel sæson, medmindre en spiller ikke er kontraktlig bundet til en anden klub. Et skifte til en klub kan ske på flere måder, der kan skiftes på en fri transfer, hvilket betyder at spilleren ikke har en kontrakt med en klub. En klub kan også købe en spiller fri fra spillerens nuværende kontrakt, dette er forbeholdt, at spilleren nuværende klub accepter dette. En spiller kan også blive lånt ud til en anden klub i en fastsat periode, dette følger af RSTP art. 10. Disse tre måder er alle en betegnelse for en transfer i fodboldens forstand. Hertil kan det konkluderes at alle gennemførte transfers skal indberettes i en spillers player passport jf. RSTP art. 7, som er et vilkår for medlemskab af

FIFA.

Det konkluderes, at en kontrakt mellem en spiller og en klub kun som udgangspunkt kan ophøre ved udløbet af kontraktperioden, eller hvis det gensidigt aftales mellem parterne, at kontrakten skal ophøre før udløb, jf. RSTP art. 13. Endvidere må det konkluderes, at *just cause* og *sporting just cause* har en kæmpe påvirkning på virkningen af et kontraktforhold mellem en spiller og en klub. Hvis der er *just cause* eller *sporting just cause* ved en ophævelse af en kontrakt, så betyder dette, at man som ophævende part er frigivet fra at betale eventuel erstatning, da disse to begreber er en betingelse for at der væsentlig misligholdelse af en kontrakt. Er der derimod ikke *just cause*, så kan dette have store sportslige og økonomiske sanktioner til følge, for den misligholdende part. *Protected period* er endnu et begreb, som beskytter en parternes rettigheder, hvis der sker ophævelse af kontrakt indenfor *protected period*, så vil den misligholdende part sanktioneres hårdere, end hvis det ikke er tilfældet.

Hertil kan det samtidig konkluderes af reglerne om hhv. Træningskompensation og solidaritetsbidrag har stor betydning i forhold til klubbers rettigheder og vilkår, disse to begreber, sørger for at klubber som har trænet og udviklet en spiller, som senere bliver professionelle, herved er klubben berettiget til at modtage et beløb fra spillerens fremtidige klubber. Hvilket hertil betyder, at klubberne forsat har en interesse i at udvikle unge spillere. Ydermere er det FIFA, der står for fastsættelsen af disse beløb, når der er tale om internationale transfers. Endvidere kan det konkluderes af UEFA's Financial Fair play koncept, kan have en enorm stor betydning for en klubs sportslige samt økonomiske situation. Disse regler skal sikre, at klubber overholder break-even kravet mht. af sælge og købe spillere. Hvis reglerne herom ikke overholdes, så kan det fremkalde alvorlige konsekvenser for klubberne. Baseret på de danske klubber og danske spilleres status, rettigheder og vilkår, så fremgår disse af DBU's standardspiller kontrakt, som er indgået mellem de to parter nationalt.

Afslutningsvis kan det konkluderes, tvister kan og skal løses individuelt fra sag til sag, da små enkelte forhold, kan have enorm betydning for en spiller eller en klubs status, rettigheder samt vilkår. Sanktionsmulighederne med en overtrædelse af eksempelvis en kontrakt, kan være alt fra en advarsel til eventuelt udelukkelse og suspension.

5.Litteraturliste

Bøger

- Munk-Hansen, Carsten: Retsvidenskabsteori. 1. Udg. Jurits- og Økonomforbundets forlag, 2014
- Jens Evald, Mads Quist Boesen, Nis Jul Clausen, Lars Halgreen, Lars Hilliger, Søren Sandfeld Jakobsen og Karsten Naundrup Olesen: Dansk og International sportsret. 2. Udg. Jurits- og Økonomforbundets forlag, 2017

Artikler og internetsider

- FIFA.com Udgivet af FIFA.
<https://www.fifa.com/worldcup/news/more-than-half-the-world-watched-record-breaking-2018-world-cup> - Besøgt d. 04.04.2019
- UEFA.com Udgivet af UEFA
<https://www.uefa.com/insideuefa/about-uefa/executive-committee/news/newsid=2590557.html> - Besøgt d. 11.04.2019
- FIFA.com Udgivet af FIFA
<https://www.fifa.com/about-fifa/who-we-are/news/chelsea-fc-the-football-association-sanctioned-for-international-transfers-of-mi> - Besøgt d. 14.04.2019
- FIFA.com Udgivet af FIFA
<https://www.fifa.com/governance/news/y=2019/m=5/news=fifa-appeal-committee-passes-decision-on-appeal-lodged-by-chelsea-fc.html> - Besøgt d. 14.04.2019
- Independent.co.uk Udgivet af Lawrence Ostlere
<https://www.independent.co.uk/sport/football/european/psg-ffp-appeal-uefa-paris-saint-germain-decision-upheld-cas-a8830166.html> . Besøgt d. 18.04.2019
- Bt.dk Udgivet af BT
<https://www.bt.dk/fodbold/nicki-bille-fyret-i-lyngby> - Besøgt d. 24.04.2019

Retspraksis fra CAS

- CAS 2006/A/1177 – Aston Villa v. B.93 Copenhagen
- CAS 2014/A/3659 – KSV Cercle Brugge v. Clube Linda-A-Velha
- CAS 2005/A/876 – Adrian Mutu v. Chelsea Football Club
- CAS 2013/A/3365 - Juventus FC v. Chelsea FC
- CAS 2013/A/3366 – A.S Livorno Calcio S.p.A v. Chelsea FC
- CAS 2015/A/393 – Patrick Leuguen Nkenda v. AEL Limasol FC
- CAS 2013/A/3205 – Maritimo da Madeira v. AEP Paphos
- CAS 2016/A/4514 – FC Dynamo Kyiv v. Michael Anderson Pereira da Silva
- CAS 2016/A/4515 - Michael Anderson Pereira da Silva v. FC Dynamo Kyiv
- CAS 2008/A/1519 – FC Shaktar Donetsk v. Mr. Matuzalem Francelino da Silva
- CAS 2009/A/1851

Love og regler

- Swiss Code of Obligations
- CAS' statutter
- FIFA's statutter
- FIFA's Regulations on the Status and Transfers of Players
- Cirkulære nr. 1627 (2018) - FIFA
- UEFA's statutter
- UEFA's Disciplinary Regulations
- DBU's love
- Cirkulære nr. 114 (2018) - DBU

Ordoptælling

Statistik:

Sider	61
Ord	20.669
Tegn (ingen mellemrum)	112.912
Tegn (med mellemrum)	133.417
Afsnit	474
Linjer	1.956

Medtag fodnoter og slutnoter

OK